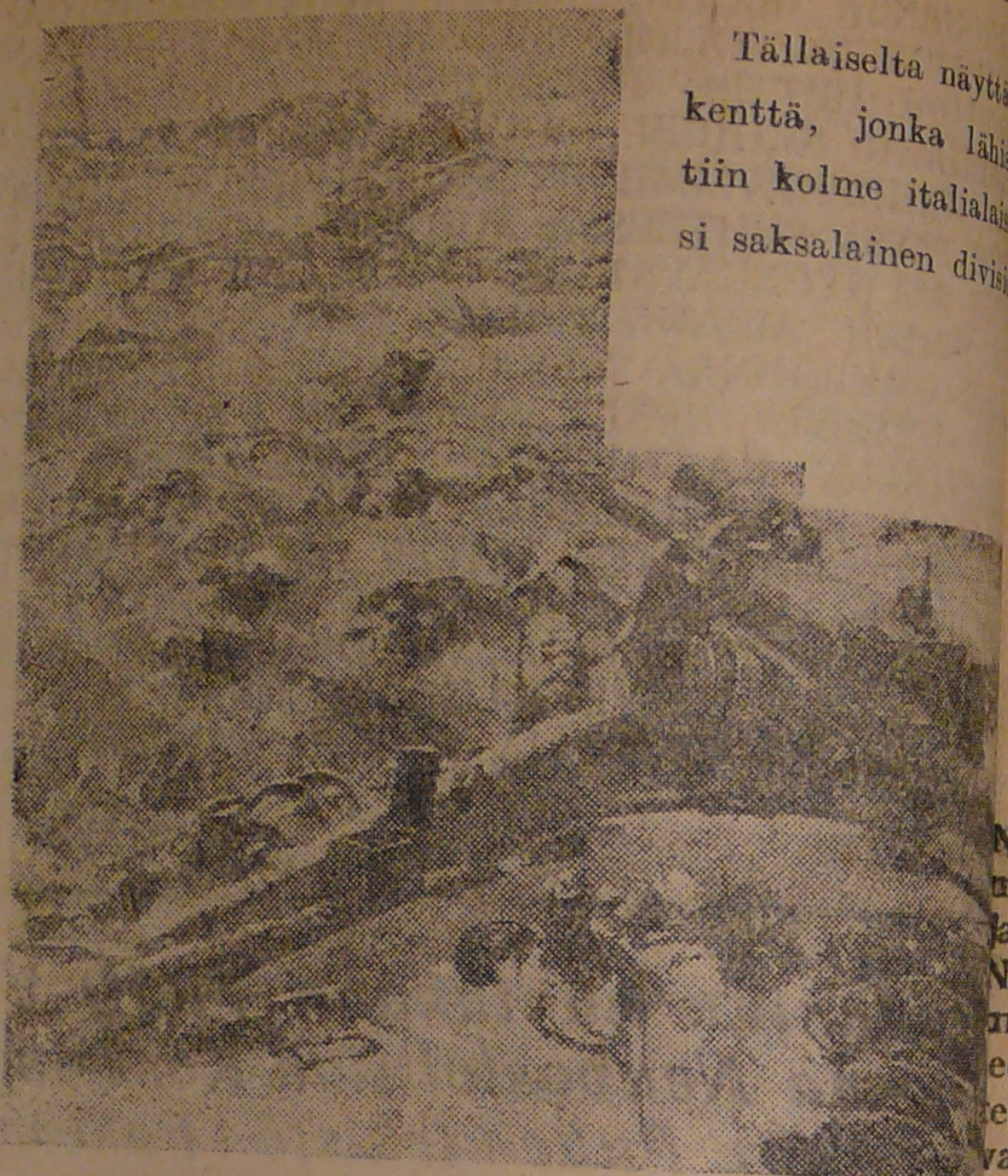

Kun menettää ainoan turvan . . .

Alikersantti Pekka Vilenille,
3 Kpk 9878, kirjoittaa Enni Han-
nu, Orismala:

„Täällä haudattiin tänään kolme sodassa kaatunutta miestä. Kyllä tuollaiset tilaisuudet on sitten surullisia. Minäkin olin niin surullinen kun katselin omaisten surua avomaisten hautojen äärellä, eräs kaatuneen pojan nuori rouva seisoi vavisten, pieni lapsi käsisivarrellaan. Tuijotti aivan yhteen paikkaan, ei yhtään kynneltä vuotanut hänen kuumenhoitoisista silmistään. Juuri tuollainen hiljainen tuska on kaikista kauhein. Kyyneleet helpoittaisivat, mutta hän ei voinut edes itkeä. Lähetin hiljaisen kiitoksen korkeuksiin, ettei minulla ole edes aviomiestä rintamalla, sillä pelkään etten voisi kestää sellaista iskua, että menettäisin jotain niin rakasta ja läheistä. Tietysti suren kaikkien puolesta, mutta aina sellainen on kaikista raskainta, kun menettää lähimmän omaisen, ja ainoan turvan tästä sekavasta maailmasta“.

Tällaiselta näyttää kenttä, jonka läheis-
tiin kolme italialais-
si saksalainen divisio

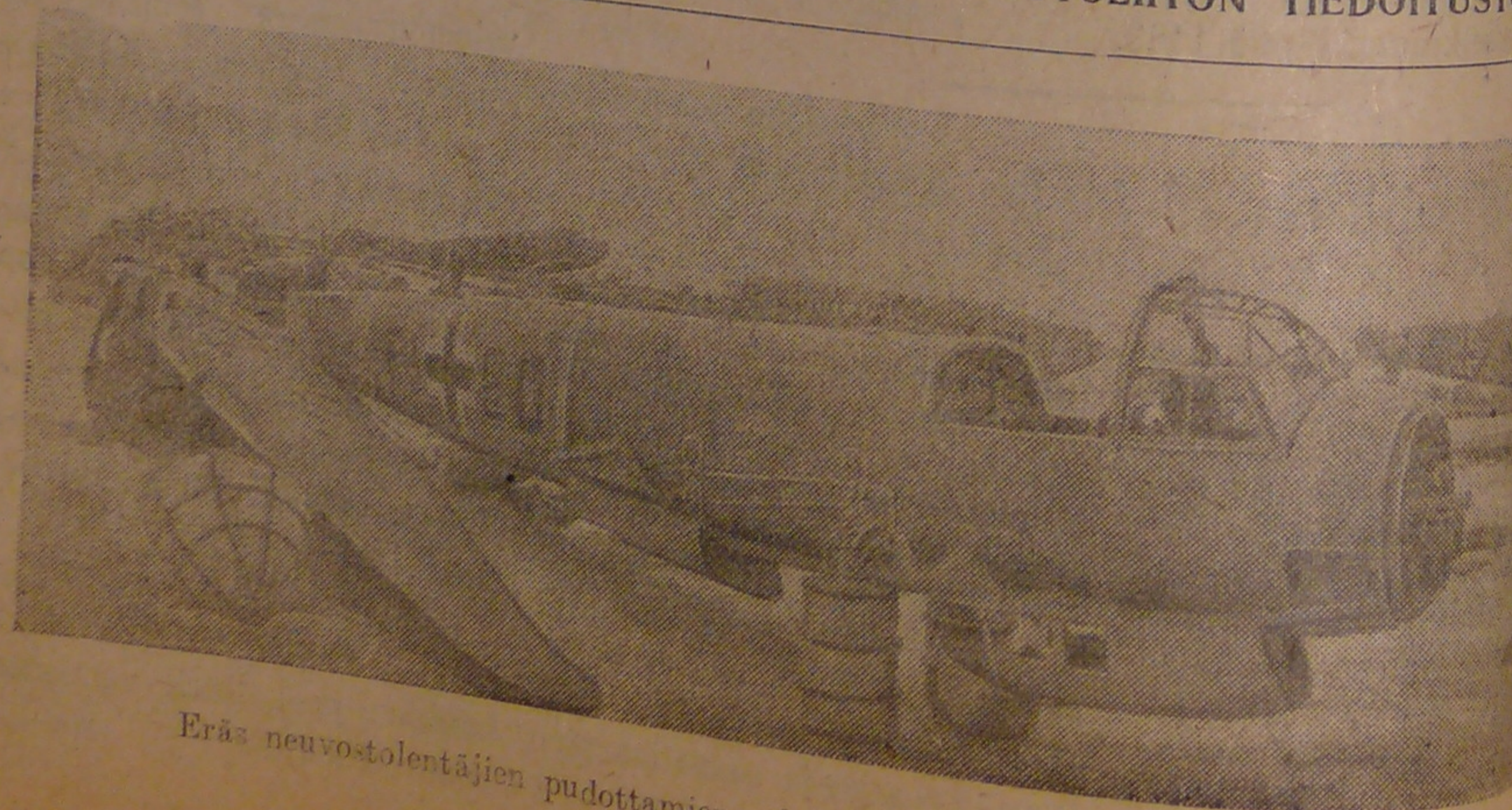
NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLAN Krasnogradin, Pavlogradin, Sumyn, Ahlytyrkan, Lebedinin ja Maloarhangelskin kaupunkien

Helmikuun 20 päivänä Lounaisrintaman joukot valtasivat Krasnogradin kaupungin ja rautatiesolmun sekä Pavlogradin kaupungin ja rautatiesolmun.

1) Helmikuun 23 päivänä meidän joukkomme jatkavat käyständään Ukrainassa valtasivat Sumyn, Ahlytyrkan ja Lebedinin kaupungin.

2) Kurskin alueella meidän joukkomme valtasivat Maloarhangelskin kaupungin ja rautatiesolmun.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO

Eräs neuvostolentäjien pudottamien saksalaisten lentokoneiden „hautausmaa“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 20
1943

RINTAMALEHTI

Torstaina
maaliskuun 4 pnä

Punaisen armeijan ylivoima

„On muuttunut voimasuhde Neuvostoliiton—Saksan rintamalla. Fascistinen Saksa uupuu ja tulee yhä heikommaksi, mutta Neuvostoliitto panee yhä enemmän liikkeelle reservejään ja tulee yhä voimakkaammaksi. Aika kokee työtään fascistista Saksaa vastaan“.

Ei ole tarpeen todistella näiden Stalinin sanojen paikkansa pitävyyttä. Punainen armeija on todistanut sen kuolemattomilla, koko maailmaa hämmästyttävillä voitoillaan Stalingradin luona, pohjois-Kaukasiassa, Rostovin, Kurskin ja Harkovin luona j.n.e.

Punaisen armeijan ylivoima on nyt niin ilmeinen ja kiistätön tosiasia, että sen myöntävät saksan fascistitkin, lyödessään ätärumpua veristen tappioitten johdosta. Tuollainen tunnuslause on tosin heille itselleen suuri olaus kaiken sen rehentelyn jälkeen Punaisen armeijan „lopullisesta lyömisestä“, sen „suunattomasta miehukasta“ ja „materiaalimenetyksistä“, jota maailma on saanut kuulla suur-uuhkija Hitlerin suusta.

Mutta nolaus on vieläkin suurempi niille Suomen pikku-Hitleille — Rydille, Mannerheimille ja heidän kaltaisilleen, jotka ovat ottaneet todesta suurisuisten saksalaisten kerskailun, ja Hitlerin voittoon luottaen tappaneet ja silvottaneet yli 200.000 suomalaista. Kun saksalaiset erskuivat voimillaan, oli se maus heidän kykenemättömyydestään arvioida oikein vastustajan voimia. Mutta se oli samalla vela manööveri, jolla koetettiin

(Jatkuu 2. siv.)

Vihollisen linnoitetun hyökkäys-aseman hävittäminen Demjanskin alueella

Syyskuussa 1941 saksalais-fascististen joukkojen onnistui murtautua Ilmen-järven kaakkoispuolelle ja miehittää 16. saksalaisen armeijan voimilla Zalutshjen-Lytshkovon-Demjanskin seutu sekä alue siitä itään päin aina Velje- ja Seliger-järven rannoille asti. Seuraavien 17 kuukauden aikana vihollinen pyrki sitkeästi ja itsepintaisesti pitämään hallussaan valloittamaansa hyökkäysasemaa ja muodosti sen mahtavaksi linnoitusalueeksi nimittäen sitä „Demjanskin linnoitukseksi“. Saksalaisten tarkoitus oli käyttää tätä linnoitusaluetta iskujen antamista varten meidän joukkojemme pohjoisten ryhmien tärkeimmille huoltoyhteyksille. Mainitun ajan tämä alue oli useiden ankarien taisteluiden kenttänä, jossa saksalaisille divisiooneille annettiin murskaavia iskuja.

Askettain Luoteisrintaman joukot siirtyivät marsalkka Timoshenkon johdolla hyökkäykseen 16. saksalaista armeijaa vastaan. Taisteluiden kestäessä meidän joukkomme, murtaen useissa kohdissa vihollisen voimakkaasti linnoitetun vyöhykkeen, muodostivat vakavan kaksinkertaisen saarron uhkan saksalais-fascistisille joukoille. Kun vihollinen tajusi saarroksiin joutumisen vaaran, alkoi se meidän joukkojemme iskujen alla perääntyä kiireellisesti länttä kohti.

Kahdeksan päivää kestäneiden taisteluiden aikana meidän joukkomme, ajaen hellittämättä vihollista takaa, ovat vapauttaneet 302 asutuskeskusta, niiden joukossa Demjanskin kaupungin sekä Lytshkovon ja Zalutshjen piirikeskukset. 2.350 neliökilometriä käsittävä alue on puhdistettu vihollisesta.

Kahdeksan päivää kestäneissä taisteluissa meidän joukkomme ovat ottaneet vangiksi 3.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Samana aikana on otettu seuraava sotasaalis: 78 lentokonetta, 97 hyökkäysvaunua, 289 erikokoista tykkiä, 711 konekivääriä sekä suuri määrä ammustarpeita ja paljon muuta sotamateriaalia.

Vihollinen on jättänyt taistelukentälle yli 8.000 ruumista.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Punainen armeija ei pysähdy puolitiiehen. Se karkoittaa maastaan vierasmaalaiset anastajat viimeistä miestä myöten.
Joka ei antaudu, se tuhotaan.

AMERIKAN SUOMALAISET vaativat edelleenkin sodan julistamista Rydin—Mannerheimin hallitukselle

Yhdysvaltain valtiosihteerin apulainen Wallace on Washingtonissa ottanut vastaan Amerikan suomalaisten ammattiliittojäsenten neuvottelukokouksen edustajiston. Edustajisto esitti Wallacelle Duluthissa äskettäin koolla olleen Amerikan suomalaisten ammattiliittojäsenten neuvottelukokouksen mieltäpidon Amerikan ja Suomen välisistä suhteista ja vaati noudatettavaksi tiukkaa politiikkaa suhteessa Suomeen sekä sodan julistamista Rydin—Tannerin—Mannerheimin hallitukselle. Neuvottelukokous katsoo sen kaikkein parhaimmaksi keinoksi saada Suomi pois sodasta ja siten pelastaa Suomen kansa tuholta sekä jouduttaa yhdistyneitten maitten voittoa.

Wallace antoi kannatuksensa Amerikan suomalaisten ammattiliittojäsenten pyrkimykselle saada Suomi vedetyksi pois sodasta.

Edustajisto puolestaan tervehti erikoisesti sitä Wallacen lausuntoa, että Suomen kansan etu vaatii rauhaa yhdistyneitten maitten kanssa ja kieltäytymistä nykyisestä politiikasta.

Keskustelun johdosta antamassaan julkilausumassa edustajisto pitää välttämättömänä Suomen kansan taistelua fascistisia aineksia vastaan ja kaikkien isänmaallisten hitleriläisvastaisten aineiden kansallista taisteluyhtenäisyyttä Suomessa.

„Meidän on taattava politiikkamme toteuttaminen Suomen vetämiseksi pois Hitlerin sodasta sillä, että Yhdysvallat julistavat sodan Suomelle“, sanotaan julkilausumassa.

Suomalaisen sotilaan kirje „Ei täällä usko kukaan enää saksalaisten voittoon“. — „Venäläiset saivat Stalingra- dissa hirmuisen voiton“.

Sotamies Toivo Pulkkinen, 3 Kpk 4243, kirjoitti helmikuun 7 p:nä veljelleen Väinö Pulkkiselle, Pello p.t.:

„Täällä tiikkuu sellaisia huhuja, että Suomella olisi neuvotteluja rauhan aikaansaamiseksi USA:n ja Englannin kanssa.

Venäläinen se näyttää nyt kummansa, kun rupesi ryntäämään entistään hirmuisemmalla voimalla. Kyllä se rupesi ryntäämään näyttämään. Stalingradissa se sai hirmuisen voiton, sillä siinä meni suunnaton määrä Saksalta materiaalia ja miehiäkin. Ei täällä usko kukaan enää saksalaisten voittoon. Ei kai moni herroistakaan enää usko, vaikka eivät isommin julkisesti siitä puhu. Toivotaan kuitenkin, että saadaan kohtalain rauha“.

Suomalaiset sotamiehet ja upseerit ovat sotamies Toivo Pulkkinen todistuksen mukaan vihdoinkin käsittäneet, että Saksan tappio tässä sodassa on varma. Jo on aikakin, sillä onhan se nyt päivänselvä asia.

Mutta suomalaiset sotamiehet

ja upseerit eivät ole vielä tehneet välttämättömiä käytännöllisiä johtopäätöksiä tuosta selvästä tosiasiasta. He polkevat edelleenkin vierasta maata, vaikka käsittävätkin, että Saksan tappio merkitsee myöskin Mannerheimin armeijan tappiota. He

sallivat saksalaisten edelleen käyttää itseään tykinruu- He sallivat saksalaisten edelleenkin isännöidä maassaan, sa- taa kotejaan, häväistä ja- jaan, morsiamiaan ja sis- He sietävät Suomen hallit- sa Hitler-Saksan kätyreitä. ka eivät ole luvanneetkaan kaa Saksan fascistien kans- kemäänsä turmiollista sota-

Odottamalla rauhaa noilta, suomalaiset sotamie- upseerit odottavat omaa tu- Nyt on Suomen armeijalla tilaisuus vetäytyä oman m- rajoille. Mutta kuinka ka Stalingradin luona ja muissa Itärintaman su- motiitaisteluissa Punainen ja on näyttänyt, että se ei- tä vihollista elävänä Neuv- maasta, vaan saartaa ja tu- sen, jos se ei laske aseitaan

Suomalaiset sotamiehet ja upseerit! Ryhtykää viipymättä timaan joukko-osastojenne viemistä Neuvosto-Karja- Muuten teitäkin odottaa ja tuho.

PUNAISEN ARMEIJAN

(Jatkoa 1. siv.)

innostuttaa „liittolaisia“ maan sotaa ja luovuttam- Hitlerille yhä uutta tykinruu- Suomen herrat antoivat al- tää itseään ja tarttuivat- keen...

Saksalaiset huutavat nyt taalisesta mobilisatiosta. koettavat vielä kerran s- herkkäuskoisia luulemaan, he voivat koota ylivoiman- naista armeijaa vastaan.

Turha luulo! Saksan arm- on saanut kuolettavan iskun- taistelukentillä. Sitä ei pel- tuholta mikään. Sen voitto- usko enää kukaan.

Irti Hitlerin sodasta him- millä tahansa! Saksan ka- Suomen sotaliitto on pure- lastettava tuholta viemällä

kiireesti Suomen rajoille! Sellainen on nykyhetken timus.

Erkki HARTIKAINEN

Emäntä Hanna Hyvö- nen. Iisalmi. Vieremä. Savimäki.

leipä hei täältä vie- ilta maalta!

Men täällä vankina ja minua kohdeltu hyvin. Ruoka on annut. Samoin lämmintä. Kun loppuu, niin tulen kotiin. demiin ja näkemiin.

Erkki.

amies Erkki Hartikainen. 52 2. patl. 5. kompp. joukkue.

Iida Saksi. Koiviston rata. Ala-Jäppilä.

akas äiti! akas tervehdykseni täältä maalta. Olen täällä ter- nä ja voin hyvin. Ja samaa on sinullekin Äiti. Eikä muu- aalla kertaa kuin pikaisiin nä- ja monin rakkain ter-

Pentti.

ipatalj. 3 2. kompp. joukkueen stm. Pentti Saksi.

Sotavangit kirjoittavat kotiin

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien innostusta julkaisemme heidän kirjeitään omaisilleen ja avilleen.

Pyydämme lehtemme lukijoita lähettämään terveiset kien kirjeitten otsikoissa mainituille henkilöille.

Emäntä Aino Ruha. Parkkiman pys.

Äiti hyvä!

Olen sotavankina Venäjällä. Haavoituin joulukuun viimeinen päivä. Nyt haavat ovat parantu- neet. Kohtelu täällä on hyvää ja palaan kotia sodan loputtua.

Poikasi Väinö.

Sotamies Väinö Ruha. JR 52 2. pataljoonan 7. komppaniasta.

Työmies Oskari So- ron. Ruukki.

Heipä hei, te vanhemmat, vel- jet ja sisko siellä Suomessa.

Piirtelen nyt terveiseni teille täältä Venäjän maalta.

Teille on kai ilmoitettu, että olen joutunut vangiksi. Haavoi- tuin jalkaan, mutta alkää olko huolissanne minun suhteeni. Mi- nun on täällä hyvä olla. Hoito on hyvää ja jalkani on kohta terve. Ruoka on myöskin hyvää, niin että kyllä minä täällä hyvin pärjään. Tää maailmanmeno näyttää siltä, että kyllä sitä pian tavataan, sillä saksammi paine- lee koivet suorana kohti ra- jaansa.

Monin terveisin piirti

Lassi.

Lauri Soronen, taistelu- osasto Metsosta.

Lauri SORONEN

Lauri JUSSILA

Terve siellä te JR 101 1. komppanian pojat!

Vangiksi jouduin haavoittu- neena joulukuun 23 päivänä 1942. Haavat on nyt parantu- neet. Olen saanut hyvän kohte- lun. Eikä täällä huonosti koh- della ketään. Tulen kotia, kun sota loppuu.

Sotamies Lauri Jussila.

Herra K. Koskinen. Kairnioja. Syskyjärvi.

Päivää, hyvä isä!

Minä olen täällä sotavankina.

Kuulehan hyvä isä. Älä yhtään sure minua, kun olen täällä. Vangiksi jouduin 14 päivä tam- mikuuta. Olin vähän haavoittu- nut. Mutta nyt olen terve. Ja kun sota loppuu niin pääsen ko- tiin palaamaan. Alkää vaan mi- tään harmitelko minusta, sillä täällä on hyvä olla. No niin ei p- muuta, kun näkemiin ja paljon terveisiä tutuille.

Sotamies J. Koskinen. JR 35 2. kompp.

Punaisen armeijan vangiksi joutuneita kenraaleita

Kenraaliluutnantti
PFEFFERKenraalimajuri
RASKEKenraaliluutnantti
v. RODENBURGKenraaliluutnantti
SANNEKenraaliluutnantti
LEISERKenraaliluutnantti
KORFESKenraaliluutnantti
v. DAN

Tiedätkö,

että kolme kuukautta kestäneiden hyökkäystaistelujen aikana Punainen armeija on

Lyönyt hajalle 112 vihollisen divisioonaa, tuhonnut 700.000 ja ottanut vangiksi 300.000 sotamiestä ja upseeria.

Saartanut ja tuhonnut Stalingradin luona 330-tuhantisen saksalaisten valioarmeijan.

Ottanut vangiksi 29 saksalaista, romanialaista ja unkarilaista kenraalia.

Saanut sotasaaliiksi 7.000 hyökkäysvaunua, 4.000 lentokoneetta ja 17.000 tykkiä.

Lyönyt hajalle romanialaisen, italialaisen ja unkarilaisen armeijan, jotka Hitler oli lähettänyt Itärintamalle.

Heittänyt vihollisjoukot 600—700 kilometriä länteen vapauttaen miehittäjistä 14 aluetta (läänä).

Vallannut takaisin saksalaisilta Rostovin, Kurskin, Krasnodarin ja Harkovin.

Murtanut Leningradin saartorenkkaan Laatokan eteläpuolella.

Punainen armeija jatkaa hyökkäystään 1.500 kilometriä käsittävällä rintamalla: Leningradin luona, Keskirintamalla, Kurskista länteen, Ukrainassa Donetsin kivihiilialueella ja Harkoviin johtavilla teillä sekä Mustan ja Asovan meren rannikolla.

Miksi kenraalisotamarsalkka Paulus antautui vangiksi?

Punaisen armeijan vangiksi on antautunut kokonaisia divisiooneja komentajineen. Stalingradin suurmotista antautuivat 6. saksalaisen armeijan jätteet kenraalisotamarsalkka Paulusin ja 23 muun kenraalin johdolla. On melkein varmaa, että kesällä 1941 nuo kenraalit olisivat sa-

manlaisessa tilanteessa ampuneet mieluummin kuulan kalloonsa kuin antautuneet vangiksi, sillä silloin he vielä uskoivat Saksan aseitten voittoon.

Mutta kahdenkymmenen sota-kuukauden aikana on voima- suhde Itärintamalla perinpohjin muuttunut. Saksan armeija on

viimeisten kuukausien karsinyt tappion toisensa ja Punainen armeija ryhtynyt tustamattomalla voimalla kohden. Asia, jota Pa muut fascistiset kenraalit levat, on hävinnyt. Saksameijassa on alkanut heikentä. Sen korkeimmat johtajatkaan eivät enää usko voittoon. Sen vuoksi he ovat tyvät tottelemasta Hitlerin riänsä. Vastoin Hitlerin omaista kieltoa ja mi Paulus ja muut kenraalitvat aseensa. Tällä teollisuus pelasti 91.000 saksalaista, jotka vielä olivat suurmottiin saartetuista Hitlerin sotilaasta.

Kenraalisotamarsalkka Paulus ja 23 muun kenraaliksi antautuminen on todiste hitleriläisen rintaman henevästä luhistumisesta.

tä syvistä ristiriidoista, todellisuudessa vallitsevan Hitlerin ja hänen kenraalivälillä. Suomalaisen sotajoukkojen ja upseerien oma asia on märtävätkö he ajoissa pesäeron Hitleristä ja suomalaisista käytyreistään tahtovatko he uhrata omaa kansaa ja koko kansan näiden toivottomassa tilanteessa.

Neuvostoliiton ehtymättömät voimavarat

Saksalaiset saavat nyt idän taistelukentillä kalliisti maksaa kohtalokkaat laskuvirheensä, jotka Stalinin sanojen mukaan johtuvat heidän virheellisestä strategistaan, siitä, että he yleensä aliarvioivat vastustajan voimia ja mahdollisuuksia sekä yliarvioivat omia voimiaan.

Saksan sotilasjohdolla oli Punaisen armeijan suurhyökkäykseen asti täysin nurinkurinen käsitys Neuvostoliiton aineellisista voimavaroista.

Saatuun sodan alussa väliaikaisesti haltuunsa Krivoi Rogin ja joitakin muita metallituotannon keskuksia Ukrainassa, Saksan sodanjohto kiirehti riemuiten julistamaan, että Neuvostoliiton sotateollisuus oli jäänyt ilman rautaa.

Miehitettyään Donetsin kivihiilialueen, saksalaiset huusivat kurkun täydeltä, että Neuvostoliitolta oli otettu pois hiili.

Saavutettuaan Neuvostoliiton viljavat vainiot Donin varrella ja Kubanilla, saksalaiset toittivat maailmalle, että Neuvostoliitolta on otettu pois vilja ja että sen kansoja odottaa nälkäkuolema.

Vallattuaan Maikopin ja Malgobekin Pohjois-Kaukasiassa

(Jatkuu 2. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 21
1943

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
maaliskuun 7 pnä

Punaisen armeijan voittokulku jatkuu

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET RSHEVIN

Muutama päivä sitten meidän joukkomme alkoivat päättävän rynnäkön Rshevin kaupunkia vastaan. Jo alkoja sitten olivat saksalaiset muuttaneet kaupungin ja sinne johtavat tiet lujasti linnoitetuksi alueeksi. Maaliskuun 3 päivänä, pitkäaikaisten ja ankarien taisteluiden jälkeen meidän joukkomme valtasivat Rshevin.

Epätäydellisten tietojen mukaan on otettu seuraava sotasaalis: 112 hyökkäysvaunua, 78 erikokoista tykkiä, 35 veturia, 1.200 rautatievaunua, 5 erilaista varastoa sekä paljon ammuksia, kranaatteja, konekivääreitä, kivääreitä ja muuta sotamateriaalia.

Vihollinen on jättänyt kaupunkiin johtaville teille ja itse Rsheviin 2.000 kaatuneen sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Ensimmäisinä kaupunkiin tunkeutuivat kenraalimajuri A. F. Kuprijanovin, kenraalimajuri N. N. Oleshevin ja eversti V. P. Shulgan joukot.

Neuvostojoukot ovat vallanneet Lgovin ja Dmitrijev-Lgovskin

Sitkeiden taisteluiden jälkeen meidän joukkomme ovat vallanneet Lgovin kaupungin ja rautatiesolmun. On otettu paljon sotasaalista, m.m. 148 ammuksilla lastattua rautatievaunua, 22 ruuti-vaunua, 3 sotamateriaalivarastoa sekä erikseen suuri määrä ammuksia ja 2 pioneerivälinevarastoa.

Päättävän rynnäkön jälkeen meidän joukkomme ovat vallanneet Dmitrijev-Lgovskin. On otettu sotasaalista, jota luetteloidaan.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET OLENINON, SEVSKIN JA SUDSHAN KAUPUNGIT SEKÄ TSHERTOLINON ASEMAN

1) Maaliskuun 4 pnä meidän joukkomme, jatkaen hyökkäystään Rshevin länsipuolella, valtasivat Oleninon kaupungin ja aseman sekä myös suuren rautatieaseman Tshertolino. Moskovan—Rshevin—Velikie Lukin rautatie on kokonaisuudessaan puhdistettu vihollisesta.

2) Orelin alueella meidän joukkomme valtasivat sitkeän taistelun jälkeen Sevskin kaupungin.

3) Kurskin alueella meidän joukkomme valtasivat päättävän rynnäkön jälkeen Sudshan kaupungin ja aseman.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

„On tullut hetki, jolloin vihollisjoukkojen karkottaminen Neuvostomaasta on alkanut joukko- mitassa”.
STALIN.

Neuvostoliiton...

(Jatkoa 1. siv.)

saksalaiset uhoilivat, että he ovat muka riistäneet Neuvostoliittoa öljyn. He kerskuivat antaneensa Neuvostoliiton sotata- loudelle kuolettavan iskun.

Tuolla suurisuisella kerskailulla tahdottiin aito hitleriläiseen tapaan tyrmistyttää maailmaa ja ennen kaikkea kiristää Saksan onnettomilta liittolaisilta lisää tykinruokaa valloitusseikkailun jatkamiseen. Mutta samalla saksalaiset „fyyrerit“ paljastivat, että heillä ei ollut aavistustakaan Neuvostoliiton voimavarojen ehtymättömyydestä. Jota jumalat tahtovat rangaista, sen ne lyövät sokeudella.

Saksalaisten leuhkiessa ja uhoillessa tehneensä lopun Neuvostoliiton sotateollisuudesta, — Neuvostoliiton tehtaat lisäsivät monin kerroin hyökkäysvaunujen, lentokoneiden ja tykkien tuotantoa, tuntematta puutetta raudasta, hiilestä ja muusta raaka-aineesta.

Saksalaiset sotamiehet ja upseerit ovat suureksi hämmästykseseen saaneet omassa nahassaan kokea Neuvostoliiton sotateollisuuden vankkuuden. Ensiluokkaisilla aseilla täysin varustettu, polttoaineella, muonalla ja kaikella välttämättömällä runsaasti huollettu Punainen armeija on jo karkoittanut saksalaiset sotalaumat etelä-Venäjän viljavilta lakeuksilta, Pohjois-Kaukasian öljykenttien ulottuvilta ja puhdistaa parhaillaan vihollisesta Donetsin kivihiilialuetta, Ukrainan teollisuuskaupunkeja ja sen viljavia vainioita, mikä kaiken muun ohella merkitsee Punaisen armeijan aineellisten voimavarojen tuntuva lisääntymistä entisestäänkin, voimasuhteen muuttumista saksalaisille entistä epäedullisemmaksi.

Sitä samaa merkitsevät myöskin ne yli 7.000 hyökkäysvaunua, 4.000 lentokonetta, 17.000 tykkiä sekä suunnaton määrä muuta aseistusta, jonka saksalaiset ovat menettäneet Punaisen armeijan kolme kuukautta kestäneen suurhyökkäyksen aikana. Tuo hyökkäys on yhdellä iskulla lopettanut kaikki jaaritte-

„Punaisen armeijan johto ei ainoastaan vapauttanut vihollisesta Neuvostomaata, vaan se ei myöskään päästä vihollista elävänä pois meidän maaltamme, ja suorittaa sellaisia vakavalta kannalta otettavia sotatoimia vihollisarmeijan saattamiseksi ja hävittämiseksi, joita voidaan pitää sotataidollisena mallinäytteinä“.

STALIN.

Mitä sensuuri pyyhkii yli Saksalaisten edesottamukset hamerintamassa ovat „sotasalaisuutta“

3. Sissipataljoonan 2. komppanian sotamies Pentti Olavi Saksi Uudetakirkolta, kertoo:

„Kirjoitin erälle tuntemattomalle tytölle Seinäjoelle ja kyselin, viettääkö hänkin saksalaisten kanssa samanlaista elämää kuin monet muut suomalaiset naiset. Nämä rivit oli sensuuri pyyhkinnyt yli, koska tyttö seuraavassa kirjeessä kyseli, että mitähän sinä on mahtanut olla. Vastasin, että luultavasti se on ollut jotain sotasalaisuutta, koska ei mennyt läpi“.

Sotamies Viljo Jokikokolle, 6 Kpk 5332, kirjoittaa eräs Sylvi Alavuodelta:

„Tule lomalle, niin poristaan niistäkin asioista, mitkä sensuuri oli sotkenut kirjeestäsi. Älä sinä vaan luule, että minä niiden „kamraattien“ perässä juoksen“.

Sotamies Sulo Näpänkankaalle, 9 Kpk 5023, kirjoittaa alikersantti Ahti Jokelainen, 6 Kpk 5708:

„Sinun kirjeesi oli sensuuri tarkastanut, vaan ei sitä muu-

lut Neuvostoliiton voiman heikkenemisestä ja muuttanut ne viikinäksi Punaisen armeijan hirmuisesta ylivoimasta.

Se avaa suomalaisenkin sotamiehen ja upseerin silmät näkemään totuuden, jota hän on ehkä tähän saakka pitänyt „propagandana“, — nimittäin sen, että Punaisella armeijalla on riittävästi voimaa karkoittaakseen maastaan kaikki vierasmaalaiset anastajat ja tuhoamaan ne, jos ne eivät luovu taistelusta.

ta oltu sotkettu, kun se jossakin niistä saksalaismainitsit“.

Saksalaiset „kamraatit“ ovat kukkoina tunkiolla Suomessa, kylissä ja kaupungeissa, reissuissa, varastelevat, hyökkäilevät suomalaisten naisten kimppuun katu- ja metsäkatuilla, viekottelevat heitä tiinien nimellä kulkeviin puoliinjoista. Liittoutuneiden joukkojen maihinnousu Pohjois-Afrikassa sekä saksalaisten äskeiset tappiot Venäjällä ovat olleet rasitusta iskuja suomalaisille. Silminnähävästi suomalaiset menettävät koston Saksan voittamattomuuteen.

Kaikesta tästä puhutaan kirjeissä, joita Rydin ja Maheimin pensseliohjeet ovat me aikoina ruvenneet virkaintoisemmin vainoamaan. Sellaisia ovat ne „sotasalaisuudet“, joiden ilmitulemista saksalaiset suomalaiset käskyläis- ja kovasti pelkäävät.

Suomen herrat, säröilevät selin kannattajat, koettavat jättä armaita saksanarmeijan ja armaita saksanarmeijan konsteilla kuin estämällä noiden sikojen tomuuksista.

Suomalaisten rintamavastauksena saksalaisten sankarien hyöyssäreinä meidän kansalle, että hänen joukkuksiin olkoon vaatimusta: Pois saksalaiset fascistit Suomen kamaralta!

„On selvää, että ainoastaan Punaisen armeijan johdon oikea strategia ja sitä toteuttavien komentajiemme joustava taktiikka voivat johtaa sellaiseen huomattavaan tosiasiaan, jollainen oli saksalaisten suunnattoman, 330.000 miestä käsittävän valioarmeijan saarto ja hävittäminen Stalingradin luona“.

STALIN.

SOVIETILAINEN VALLANPITÄJÄT PELAAVAT UHKAPELIÄ

„Daily Herald“ on julkaissut tukholmalaisen kirjeenvaihtajan kirjoituksen „Millaiset mahdollisuudet suomalaisilla on pelinsä voittamiseen?“ Kirjeenvaihtaja kirjoittaa, että Suomen itsenäisyyden olemassaolon 25 vuoden aikana Suomen vallanpitäjät eivät ole onnistuneet pelaamasta uhkapeliä, mutta koskaan vielä ei tuo peli ole ollut niin tuhoisia seurauksia kuin nykyinen sota. Käsitellessään uhkapeliä Suomessa kirjeenvaihtaja kirjoittaa: Sallittaneen kysyä, onko useita kuukausia sitten Suomella olisi ollut edullisempi mahdollisuus solmia rauha kuin tällä hetkellä? Ikävä kyllä Suomi muistuttaa monessa suhteessa Italiaa. Se ryhtyi sotaan Venäjää vastaan vuonna 1918, josta on kuluksa kolme kuukautta, ja se toivoi pääsevänsä osalliseksi rauhasta. Liittoutuneiden joukkojen maihinnousu Pohjois-Afrikassa sekä saksalaisten äskeiset tappiot Venäjällä ovat olleet rasitusta iskuja suomalaisille. Silminnähävästi suomalaiset menettävät koston Saksan voittamattomuuteen.

SOVIETILAINEN STALINGRADIN TAISTELUN MERKITSEKSI

Punaisen armeijan 25-vuotispäivälle omistetussa juhlahetkessä Lontoossa lausui Englannin ulkoministeri Eden:

„Saksan armeija ei ole milloinkaan koko pitkän olemassaolonsa aikana kärsinyt niin tappiota kuin sille on tapahtunut Stalingradin taistelussa. Hitlerin voittotavampi johto, taitavampi strategia ja etevämpi taistelutaito. Me emme ole unohtaneet, että Venäjän kansa unohda milloinkaan meidän yhteisen vihollisemme kerskailuja. Jo syksyllä 41 meille vakuutettiin, että Neuvostoliiton armeijat on lyöty hajalla ja tuhottu. Vasta viisi kuukautta sitten Hitler lupasi Saksan kansalle, että hänen joukkonsa valloittavat Stalingradin. Neuvostoliiton armeijat ovat

pakoittaneet Hitlerin näyttäytymään Saksan kansan edessä sinä miehenä, joka yksin on edesvastuussa yli neljännesmiljoonaa miestä käsittävien parhaimpien joukkojensa tuhoutumisesta, sillä Hitlerin taitamaton johto on vienyt siihen, että hänen armeijansa on murskaantunut neuvostosoturien päättävyyden ja rohkeuden graniittiin“.

„TÄYDELLISESTI ON LYÖTY HAJALLE ROMANIALAINEN, ITALIALAINEN JA UNKARILAINEN ARMEIJA, JOTKA HITLER OLI LAHETTÄNYT NEUVOSTOLIITON-SAKSAN RINTAMALLE. YKSISTÄÄN KOLMEN VIIME KUUKAUDEN KULUESSA PUNAINEN ARMEIJA ON LYÖNYT HAJALLE 112 VIHOLLISDIVISIOONAA, JA TÄLLÖIN ON KAATUNUT 700.000 JA OTETTU VANGIKSI YLI 300.000 MIEHÄ“.

STALIN.

Paljon porua, mutta vähän villoja

„TOTAALINEN MOBILISATIO“ ON TOTAALISTA HUMPUUKIA

Hitleriläiset humpuukimestarit ja heidän suomalaiset myötävaikuttajansa ovat viime aikoina pitäneet suurta melua Saksassa julistetusta n.s. totaalista mobilisatiosta ja sen maailmaa multistavasta merkityksestä.

Itse asiassa on totaalinen mobilisatio vanhaa tuttua hitleriläistä propagandahumpuukia, sillä Saksassa ei todellisudessa ole enää mitään mobilisoitavaa muuta kuin nimeksi.

Mahdollisimman äänekkäällä suunsoitolla totaalista mobilisatiosta koetetaan tekopelillä vahvistaa Hitlerin leirin rempalteen mennyttä uskoa Saksan voittoon. Se on silmänkääntötempu liittolaisten agiteeraamiseksi pysymään edelleenkin Hitlerin hukkuvassa veneessä.

On hyvin todennäköistä, että Suomen hallitusherrat antavat saksalaisten humpuukimestareitten taaskin höynäyttää itseään. Sehän lankeaa luonnostaan, kun on tullut myöneeksi itsensä Hitlerille nahkoineen ja karvoineen.

Mutta suomalaisen sotilaan on jo aika huomata, että remu totaalista mobilisatiosta on heidän päänsä menoksi viritetty ansa. Hullu se, joka siihen menee.

Punaisen armeijan vangiksi joutuneita kenraaleita

Kenraali-
majuri
WOLFKenraali-
majuri
ULRICHKenraali-
majuri
LATMANNKenraaliluut-
nantti
OTTO RINOLDIKenraali-
majuri
MAGNOSPriikaatin-
kenraali
DIMITRIUKenraali
BRAT

AMERIKAN SUOMALAISET

vaativat sodan julistamista Suomelle

New York. Los Angelesin „Kansainvälisen työväenjärjestön“ paikallinen suomalainen osasto on tehnyt päätöksen, jossa sanotaan: „Me kehoitamme hallitustamme julistamaan sodan Suomen fascistiselle hallitukselle“. Edelleen järjestö toteaa Suomen hallituksen sen fas-

Kenraalisotamarsalkka
von PAULUS

cistisen akselin liittolaiseksi, jonka ehdottomaan antautumiseen Yhdysvallat pyrkivät.

SAKSALAISET KENRAALIT

eivät usko omiin valheisiinsa sotavankien kohtelusta Neuvostoliitossa
„Sehän on propagandaa“, sanovat he

Stalingradin motista neuvostojoukkojen käsiin joutuneiden asiapapereiden joukossa on eräs kenraalisotamarsalkka Paulusin joukoille antama päiväkäsky. Siitä on paljon opittavaa kaikille niille, jotka vielä uskovat propagandasatuihin vankien huonosta kohtelusta Neuvostoliitossa.

Tuossa päiväkäskyssään, joka oli määrätty luettavaksi kaikissa komppanioissa, Paulus pelottelee sotamiehiaän venäläisellä sotavankeudella, joka muka merkitsee ammutuksi tuloa, nälkää ja kärsimyksiä. Että Paulus ei itse uskonut näihin sanoihinsa, se käy ilmi siitä yksinkertaisesta tosiasiasta, että hän ei suinkaan ot-

tanut vastaan „sankarikuolemaa“, jota hän vaati sotilailtaan, vaan antautui kaikessa rauhassa vangiksi, tietäen, että hänelle ei sotavankeudessa tapahdu mitään pahaa.

Kun sotavankeudessa olevilta saksalaisilta upseereilta kysytään, minkä vuoksi he oikeastaan levittelevät kauhujuuttujaan venäläisestä sotavankeudesta, vaikka eivät itsekään niihin usko, vastaavat he kuin yhdestä suusta: „Sehän on propagandaa“.

Saksan armeijassa harjoitettava virallinen propaganda on siis upseerien sanojen mukaan tie-

Ruotsin työläiset vastustavat

SAKSALAISTEN SODAN VIKKEIDEN KAU-
KULKUA

Tukholma. Saksalaisten „Folkviljan“ kirjoittajat Ruotsin monilukuiset järjestöt vaativat, että Ruotsin hallitus on ainoastaan Rantukselta saksalaisten sotavankien kauttakulun kieltä. Tällaisia päätöslausemia on hyväksynyt m.m. Göteborgin muurarien ammattiliiton ja Eskilstunan joukkokokous, Göteborgin laivatelakan työläisten yhdistys ja sen sekatyöläisten ammattiliiton jäsenet.

„VENÄLÄISILLÄ ON SUUNNATTO
IHMIS- JA MATERIAALIN
RESERVIT“

Tukholma. Saksalaisten „Göteborgs Posten“ kirjoittaja:

„Venäläisten suuret voimat, jotka heillä on loistava sotavälikäsi, Venäläisten sotilaiden urhoollisuus on heidän voimien vailla. Saksalaiset eivät voineet koskaan niin korkealla tasolla olla kuin nyt vuonna 1918“.

toista valehtelemista.

Niinhän se on priikaatin kenraalin menkin armeijassa. Näin tekee kaltaisekseen.

N:o 22
1943Mitä hallituksen-
vaihhdos merkitsee?

Rangellin hallitus on mennyt, inkomiehen hallitus on tullut. Rangellin hallitus toi Suomelle odan, nälän, saksalaisten isäntävallan, pakkotyön. Mitä tuo Linkomiehen hallitus? Johtaako se vähintäänkin Suomen ulos Hitlerin onnettomasta ja toivottomasta tilasta? Onko se rauhan hal-

Ei sinne päinkään. Linkomiehen hallitus on ainoastaan Rangellin hallituksen uusittu painos, uusi sota- ja nälkähallitus. Suomalaisen osa entisistä ministereistä on jäänyt paikoilleen. Napamiehenä uudessa, samoin kuin entisessäkin hallituksessa on suurriistijä Wallaivatelakan työläisten yhdistyksen, joka on jo ansainnut tässä sodassa huikeita summia ja jolle siis on edullista sodan pit-

ittäminen. Uusi sisäministeri Ehrnrooth, samoin kuin uusi ulko- ministeri Ramsay ovat tunnettuja taantumuksellisia. Ja itse Linkomies, kokoomuslainen puoluepukari on täysi fascisti, jonka kiinteät suhteet hitleriläisiin ovat jo aikojen sitten tunnettuja.

Uusi hallitus on muodostettu suoraan Berliinistä saatujen ohjeiden mukaan. Seuraava kuvaus seikka on tästä todistuksena. Kun Ryti antoi hallituksen muo-

dotamisen sosialidemokraatti Väinö Hakkilan tehtäväksi, niin Berliinin herrat ilmaisivat hyvin räikeästi tyytymättömyytensä, siitä huolimatta, että Hakkila on sodan alusta alkaen esiintynyt

(Jatkuu 2. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Keski-
viikkona
maaliskuun 10 pnä

Punaisen armeijan vangiksi joutuneita kenraaleita

Kenraali-
luutnantti-
SCHMIDTKenraali-
eversti
STRECKERKenraali-
eversti
HEITZKenraali-
luutnantti
SCHLEMMERITÄMEREN MAISTA KOTOISIN OLEVIENTEN
AMERIKKALAISTEN JOUKKOKOKOUS
vaatii sodan julistamista Suomelle

NEW YORK.

Itämeren maista kotoisin olevien amerikkalaisten kulttuurineuvosto ilmoittaa, että New Yorkissa on pidetty Amerikassa olevien virolaisten, latviaalaisten, lätiläisten ja suomalaisten joukkokokous. Kokouksen osanottajat kehoittivat Rooseveltiä julistamaan sodan Suomelle yhdistyneitten kansakuntien voiton jouduttamiseksi. Kokouksessa hyväksyttiin tervehdyssähkösanoma Punaiselle armeijalle ja neuvostokansalle. Tässä sähkösanomassa sanotaan:

„Teidän erinomainen taistelunne kohottaa rohkeutta ja herättää toivoa koko ihmiskunnassa. Erikoisesti se innoittaa Amerikassa olevia itämerenmaalaisia, jotka toivovat, että lähitulevaisuudessa teidän suuri ja sankarillinen maanne vapauttaa natsien ikeestä Liettuan, Viron ja Latvian kansat. Amerikassa ovat itämerenmaalaiset, sekä Amerikan suomalaisten suuret joukot ymmärtävät, että sodan julistaminen Suomelle Yhdysvaltain taholta olisi kaikkein parhain apu Mannerheimin ja natsikätyreitten uhreille. Me lupaamme teidän kansallenne, että teemme kaiken mahdollisen, antaaksemme yhdessä liittoutuneitten maiden kansakuntien kanssa apua teidän maanne uljaalle taistelulle lopullisen voiton saavuttamiseksi“.

NEUVOSTOJOUKOT OVAT VALLANNEET GSHATSKIN
KAUPUNGIN

Kaksi kertaa tehdyn rynnäkönnä tasivat GSHATSKIN kaupungin. jälkeen meidän joukkomme valtasivat Sotasaalista luetteloidaan.

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto.

Joukkotoiminta auttaa

JR 31 sotamiehet pakottivat herrat suostumaan vaatimuksiinsa

„Emmehän me ole vannoneet valaa vieraan maan valtaamiselle, vaan kotimaamme puolustamiselle”

JR 31 3. pataljoonan sotamies Antti Piirainen, kotoisin Kuhmon pitäjältä, kertoo:

„Rykmenttimme pojilla on jo kokemusta siitä, mitä voidaan saada aikaan silloin, kun ollaan yksimielisiä ja toimitaan joukolla. Maaliskuussa v. 1942 JR 31 sotamiehet ja aliupseerit allekirjoittivat joukkoadressin, jossa vaativat vuosina 1906—08 syntyneiden armeijasta vapauttamista tai pitempiaikaista lomauttamista. Miehistön valitsema edustajisto, johon kuuluivat sotamiehet Keisa, Heikkinen ja Mäkinen, vei kenraalimajuri Raappanalle yli tuhat allekirjoitusta sisältävän adressin. Adressi oli osoitettu päämajalle. Kenraalimajuri Raappana lupautui vastaamaan adressissa tehtyihin kysymyksiin miehistölle suullisesti. Noin kolmen päivän kuluttua adressin esittämisestä marssitettiin koko rykmentti erään suon laitaan, noin 15 kilometrin päähän Rukavaraasta. Täällä Raappana piti miehistölle säyseän puheen, jossa hän sanoi olevansa voimaton vapauttamaan ketään ilman ylempien määräystä. Ja samalla hän väitti, että adressi ei ole muka asiallinen, koska siinä on mainittu, että suurin osa rykmentin miehistä on rajaseutupaikajista, vaikka Raappanan lastenkin mukaan on siinä vain 400 rajaseutupiirin asukasta. Ja tämän tekosyn varjossa hän

kieltäytyi esittämästä sitä päämajalle.

Raappanan vastauspuhe ei tyydyttänyt miehistöä, vaan nousi sen johdosta murinaa rivistössä. Toiset ehdottivat, että nyt on parasta, kun marssitaan suoraan Suomeen.

Kun rykmenttiä lähdettiin marssituttamaan takaisin majotuspaikalle, ampuivat pojat miehenosoituksellisesti ilmaan. Majotuspaikalle saavuttua syntyi vilkas keskustelu siitä, että mitä pitäisi tehdä vaatimuksen läpijaamiseksi. Eräs sotamies, joka oli lukenut tuomariksi, ehdotti, että lähdetään pitemmittä keskusteluita Karjalasta Suomeen. Muutamien sotamiesten vastaväitteisiin, että heidät tullaan tuomitsemaan, hän esitti, että mistään valtiopetoksesta ei meitä voida syyttää, sillä emmehän me ole vannoneet valaa vieraan maan valtaamiselle, vaan kotimaamme puolustamiselle. Tämä tuomarin ehdotus sai suuren kannatuksen.

Kun herrat saivat kuulla tällaisista hankkeista, niin heille tuli kiire lomauttaa vuosina 1906—1908 syntyneet. Siis joukkovaatimuksellaan JR 31 pojat saavuttivat voiton. Mutta voitto olisi ollut paljon suurempi, jos olisi lähdetty Suomeen ja vaadittu siihen myöskin upseerit myöntymään. Tämä olisi varmasti onnistunut, sillä JR 31 aloitetta oli

Mitä hallituksen vaihdos

(Jatkoa 1. siv.)

innokkaana valloitusseurakannattajana. Saksan tietojen mukaan laski maaliskuun 3 päivän liikkeelle n.s. tiedoituksen, se eräiden Suomen lehtien suntoihin viitaten julkisti hallituksen muodostamisen minen Hakkilan tehtäväksi „epäonnistunut ratkaisu mykselle”. Heti tämän Hakkilan ehdokkuus pois päiväjärjestyksestä, ja jo maaliskuun 4 päivänä Rytin antotuksen muodostamisen miehen tehtäväksi.

On selvää, että Linkon hallitus on aivan samanlainen kuin saksalainen nukkehallitus Rangellinkin hallitus oli. Oletetaan, että sellaiselta hallitukselta ei tarvitse odottaa sodan lopusta. Tämä hallitus ansaitsee vain sen, että se haudataan pikemmin sitä parempi.

vat valmiina kannattamaan nyt osasto 2. y.m. joukkojen miehet“.

Näin kertoo sotamies Piirainen. Hänen kertomuksensa viistaa sen totuuden, että kein keljuimmatkin viskaalliset täysin voimattomia silloin sotamiehet toimivat joukossa. Suomen armeijan sotilaat olivat voineet jo aikoja sitten saada dan lopetetuksi, jos olisivat keasti ja johdonmukaisesti neet JR 31 sotamiesten upseerien aloittamaa tietä. alistuen nöyrynä tottelevasti Mannerheimin kenraalin kyyjä, jatkamalla vieraan ryöstämistä, he saavat aikaa noastaan oman tuhonsa ja maansa täydellisen rapioitumisen.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto paljastaa hitleriläisten valheita

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTI MAALISKUUN 5 PÄIVÄNÄ:

Neuvostojoukkojen suorittama Rshevin valtaus on aiheuttanut suuren hämmingin hitleriläisten vallanpitäjien keskuudessa. Maaliskuun 3 päivänä kello 3 ip. Berliinin radio ilmoitti lyhyesti: „Tiedoituksella lyhentää rintamalinjaa saksalaiset joukot ovat tyhjentäneet Rshevin”. Kirjaimellisesti 10 minuuttia tämän jälkeen sama Berliinin radio peruutti mainitun tiedoituksen Rshevin evakuoimista. Myöhemmin, kun Berliinin herrat olivat hiukan tointuneet, lähti Saksassa seuraava virallinen tiedonanto: „Suunnitelmallisen joukkojen uudestiryhmittelyn aikana Itärintaman keskilohkolla saksalaiset joukot ovat luopuneet myöskin Rshevin ympärillä olevasta eteen työnnetystä asemistaan“.

Meille ovat mainiosti tunnettuja nuo berliiniläiset tiedonannot saksalaisten joukkojen perääntymisestä „tarkoituksella lyhentää rintamalinjaa” ja „joukkojen suunnitelmallisen uudestiryhmittelyn aikana”. Berliiniläiset korttihuijarit ovat tälläkin kertaa lyöneet väärään ja moneen kertaan pietiksi jääneen kortin. Mutta hitleriläiset eivät vaivaudu selittämään, mikä on pakottanut Saksan johtajien johdon koko talven ajan „oikaisemaan”, „lyhentämään” ja „irtämään” rintamalinjaa.

Hitleriläiset eivät uskalla ilmoittaa Saksan väestölle sitä totuutta, että saksalais-fascistiset joukot eivät lähteneet Rshevistä vapaaehtoisesti, vaan Punainen armeija ajoi heidät pois sieltä, samoin kuin aikakin Neuvostoliiton kaupungeista. Juuri sen takia he valehtelivat suunnitelmallisesti puhuessaan tilanteesta Saksan—Neuvostoliiton rintamalla.

JR 31 POJAT VIHAAVAT MANNERHEIMIA „Kun se perkele ei kuole edes vanhuuttaan”

Eräs vangiksi joutunut JR 31 sotamies, joka ei halua nimeään julkisuuteen, kertoo:

„Rintamalla pojat toivovat hartaasti sodan loppumista. He syyttävät Saksaa, Hitleriä ja Mannerheimiä sodan pitkitämisestä. Meidän porukan miehet, jotka ovat kaikki rehellisiä ja kuuluvat vuosien 1909—11 ikäluokkiin, vihaavat Mannerheimiä ja kiiolevat, että kun se perkele ei kuole edes vanhuuttaan, että lähtäisiin kotiin“.

JR 31 poikien viha Mannerheimiä kohtaan on täysin ymmärrettävä. Mutta eivätkö he ymmärrä, että he itse ovat syyppaita siihen, että heidän niskassaan istuvat Mannerheimit, Waldenit ja muut saman sortiset „perkeleet” — Hitlerin rengit. Suomalaiset sotilaat ovat lähteneet ryöstämään vierasta maata. Heidän on itsensä vastattava seurausista, eikä ainoastaan Mannerheimin. Jos he haluavat välttää ankaralta tilanteelta, osoittakoot toiminnallaan, että ovat tehneet pesäeron Hitlerin kätyreistä. Kohla se on jo myöhäistä.

VASTARINTA

SAKSALAISTEN „TOTAALISTA MOBILISATIOTA” VASTAAN KASVAA

● Saksalaiset yrittävät toteuttaa „totaalista mobilisatiotaan” myöskin Ranskassa, „värväämällä” Ranskan nuorisoa pakotyöhön Saksaan. Mutta suurin osa kutsun saaneista ranskalaisista piileskelee metsissä ja kylissä välttyäkseen joutumasta saksalaisten käsiin.

● Elsassin maakunnan väestö saboteeraa saksalaisten „totaalista mobilisatiota”. Välttyäkseen joutumasta Saksan armeijaan nuoriso pakenee Sveitsiin. Rajan ylittäminen tapahtuu hyvin usein kokonaisin aseistetuin joukoin.

● Belgialaiset isänmaanystävät taistelevat uhrautuvasti saksalaisia miehittäjiä vastaan. Saksalaisten ilmapuolustusosaston taloon Brysselissä heitettiin askettäin pommia. 15 saksalaista sai surmansa. Liegen rautatieläiset vaurioittivat tammikuussa 26 veturia.

● Belgradissa on paljastettu salaliitto saksalaisia miehittäjiä vastaan. Syytettynä on 220 henkilöä.

● Euroopan kansojen vapaustaitelu saksalaisia konnia vastaan kasvaa ja saa yhä kärkevämpiä muotoja. Milloin on Suomessa leimahtava ilmi sissisodan liekki saksalaisia fascisteja vastaan, jotka isännöivät siellä kuten valloitetussa maassa? Saksalainen ei lähde pois vapaasta tahdostaan. Se on ajettava pois. Ei riitä se, että hallitukselta vaaditaan saksalaisten poisviemistä Suomesta. Heitä on lyötävä joka askeleella. On muistettava totuus: Jos sinä et tapa saksalaista, niin saksalainen tappaa sinut.

„On tullut hetki, jolloin vihollisjoukkojen karkoittaminen Neuvostomaasta on alkanut joukkomitassa”

Punaisen armeijan
vangiksi joutuneita kenraaleja

Kenraali-
luutnantti
DUBOIS Kenraali-
luutnantti
SIXT v. ARNIM Kenraali-
luutnantti
v. LENSKI

AMERIKKALAISEN SENAATTORI PEPPERIN LAUSUNTO SUOMESTA

„Suomi on asettanut itsensä samalle tasolle natsilaisten orjuuttajien kanssa”

New York.

Sotatiedotustoimisto ilmoittaa, että senaatin ulkoasiain valio-
kunnan jäsen, senaattori, demokraatti Pepper (Floridan valtio)
on esittänyt syytöksen, että Suomi yhteistyössä Saksan kanssa riis-
tää puolalaista orjatyövoimaa Suomen metsissä.

„Muutama päivä sitten, — lausui Pepper — saimme Suo-
mesta tietoja, jotka eivät jätä
epäilyä varaa siitä, että Suomen
hallitus on kiinteässä yhteistyös-
sä natsien kanssa. Suomalaiset
riistävät puolalaista orjatyövoi-
maa, jonka saksalaiset ovat vär-
vanneet miehitetystä Puolasta
erikoisesti Suomea varten. Tar-
koin laaditun suunnitelman mu-
kaan saksalaiset ottavat kiinni
puolalaisia. Ennen Puolasta lä-
hettämistä he käyvät lääkärin
tarkastuksen, jonka suorittavat
suomalaiset ja saksalaiset lääkä-
rit Gdingenissä. Kun puolalaiset
saapuvat Suomeen, pakotetaan
heidät työskentelemään Suomen

metsätyömailla, jotka kuuluvat
Suomen metsätaloushallinnolle
ja useille pohjois-Suomen yksi-
tyisille liikkeille. Tuskin voi löy-
tää selvempää esimerkkiä kah-
den maan välisestä yhteistyöstä.
Suomalaiset ovat ottaneet paik-
kansa vapauttarakastavien kan-
sojen orjuuttajien riveissä. He
ovat osoittaneet, että he toteut-
tavat natsilaista „uutta järjes-
tystä” Euroopassa. Suomi on
asettanut itsensä samalle tasolle
natsilaisten orjuuttajien kanssa.
Tieto siitä, että Suomi työsken-
telee yhdessä natsien kanssa ja
on säälimättömästi ottanut käy-
täntöön pakkotyön, herättää
suuttumusta amerikkalaisissa”.

PUNAISEN ARMEIJAN UUSIA VOITTOJA Saksalaisten lustus murrettu rintaman kes- lohkolla

Vjasman — erittäin tärkeän strategisen solmukohdan — valloitus liittyy niiden loistavien voittojen sarjaan, joita Punainen armeija on viime viikkojen kuluessa saavuttanut Keskirintamalla. Samalla kun hitleriläinen sotapropaganda jaarittelee Punaisen armeijan hyökkäyksen heikentymisestä, neuvostojoukot etenivät herkeämättä, vallaten kaupungin toisensa jälkeen. Rshevin, Demjanskin linnoitusalueen, Gshatskin ja monen muun saksalaisille elintärkeän strategisen solmukohdan valtauksen jälkeen on nyt tullut Vjasman vuoro, josta neuvostojoukot jatkavat voitokasta etenemistään Smolenskia kohti.

Samaan aikaan kuin Suomen sotapropaganda — saksalaisia esikuviaan matkien — koettaa uskotella yleisölle, että peräntymällä Keskirintamalla saksalaiset muka suorittavat jotain salaperäistä sotaliikettä jonkun „ennakolta laaditun” ja äärettömän „nerokkaan” suunnitelman mukaisesti, tuhannet taistelukentille virumaan jääneet saksalaisten ruumiit sekä Punaisen armeijan käsiin joutunut suuri sotasaalis osoittavat vallan toista. Ne puhuvat enemmän kuin vakuuttavaa kieltä siitä, että saksalaiset eivät ole lähteneet Vjasmanista enempää kuin muistakaan kaupungeista vapaasta tahdostaan, vaan on heidät ajettu sieltä pois ajamalla, ankan taistelun jälkeen.

Kun Suomen sotapropaganda koettaa totuttuun tapansa syötä armeija on tehnyt tyhjäksi saksalaisten suunnitelman.

N:o 23
1943

RINTAMALEHTI

Tiistaina
maaliskuun 16 pnä

Venäläiset upseerit keskustelevat sotavangeiksi joutuneiden saksalaisten kenraalien kanssa. Etualalla vasemmalta oikealle: kenraalisotamarsalkka Paulus, kenraaliluutnantti Schmidt, kenraalisotamarsalkka Paulusin adjutantti eversti Adam.

NEUVOSTOJOUKOT VALLANNEET VJASMAN

Maaliskuun 12 päivänä Läntisen rintaman joukot kenraalieversti V. D. Sokolovskin johdolla valtasivat päättävän rynnäkönn jälkeen Vjasman kaupungin ja rautatiesolmun.

Taisteluissa Vjasman meidän joukkomme ottivat seuraavan sotasaaliin: 8 lentokonetta, 83 hyökkäysvaunua, 69 erikaliberista tykkiä, 222 konekivääriä, 565 autoa ja traktoria, 57 veturia, 515 rautatievaunua sekä suuren määrän tykinammuksia, patruunoita ja muuta sotamateriaalia, jota luetteloidaan.

Vihollinen menetti yksistään kaatuneina yli 9.000 sotamiestä ja upseeria.

Taisteluissa Vjasman kaupungista kunnostautuivat kenraaliluutnantti V. N. Gordovin ja kenraaliluutnantti V. S. Polenovin joukot. Ensimmäisinä tunkeutuivat kaupunkiin eversti Petersin ja eversti Jablovkin joukot.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Neuvostojoukot vallanneet Bielyn kaupungin

Kehittäen edelleen hyökkäystään valtasivat sotajoukkomme maaliskuun 10 päivänä Bielyn kaupungin (Smolenskin alueella). Sotasaaliin luettelointia jatketaan.

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto.

(Jatkuu 2. siv.)

Saksalainen kenraaliluutnantti Leiser esikuntineen venäläisten sotavankina.

NEUVOSTOJOUKOT VALLANNEET SYTSHEVKAN KAUPUNGIN

Kaksi päivää kestäneen sitkeän taistelun jälkeen neuvostojoukot murtivat vihollisen vastarinnan ja valtasivat maaliskuun 8 päivänä Sytshevkan kaupungin ja rautatieaseman (Vjasman pohjoispuolella). Sytshevkan suunnalla ja Sytshevkan kaupungin omistamisesta käydyissä taisteluissa meidän joukkomme ovat taneet seuraavan sotasaaliin: 8 lentokonetta, 310 hyökkäysvaunua, 40 erikokoista tykkiä, 250 konekivääriä, 22 veturia, 215 rautatievaunua sekä paljon ammuksia, kranaatteja ja miinoja, patruunoita ja muuta sotamateriaalia.

Vihollinen menetti yksistään kaatuneina lähes 8.000 sotamiestä ja upseeria.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Hitleriläisten uusi valhe „sotajoukkojen siirrosta“ ja „rintamalinjan oikaisemisesta“

„Berliinin radio on levittänyt seuraavaa tiedoitusta: — 'Sotajoukkojen siirron yhteydessä, jota viime päivinä on suoritettu muutamien paikoin Itärintaman keskiosassa, saksalaiset joukot ovat evakuoineet Sytshevkan asutuskuskuksen Rshevin piirissä. Evakuointiin oli valmistauduttu ennakkolta ja se tapahtui suunnitelman mukaisesti, ilman painostusta vihollisen taholta'.

Nykyään ei löydy monta niin yksinkertaista ihmistä, joka uskoi tuohon hitleriläisten mitä

typerimpään keksintöön. Ihmiset ovat jo oppineet lukemaan ja ymmärtämään Hitlerin päämajan ja Saksan tiedoitustoimiston tiedonantoja. Kaikki tietävät jo, että jos Berliini ilmoittaa „suunnitelmanmukaisista voimien siirroista“ ja „rintamalinjan oikaisemisesta“, merkitsee se, että saksalaisia on lyöty ja heidät on Berliini ilmoittaa, että saksalaiset ovat evakuoineet jonkun kaupungin „ilman vihollisen painostusta“, niin on se ymmärrettävä,

että neuvostojoukot ovat taneet hitleriläiset jättä tuon kaupungin. Niin oli laita myöskin Rshevisä, Gkissa ja Sytshevassa. Saksalaiset puolustivat sitkeästi Sytshekaa, he menettivät tällä nalla sekä kaupungin omistamisesta käydyissä taisteluissa, sistään kaatuneina lähes 8.000 sotamiestä ja upseeria sekä räjähtyivät epäjärjestyksessä neuvostojoukkojen painostukseen. Saksalaisten perääntymistä luonnehtii neuvostojoukkojen valtaama sotasaalis, jonka kossa on kokonaista 310 hyökkäysvaunua.

Neuvostoliiton tiedolla käytyä keskustelua Suo toimiston tiedonannon irrottamisesta sodasta.

VJASMAN

(Jatkoa 1. siv.)

tää yleisölle hitleriläisten köyhtä, kun se yrittää m totuuden Hitlerin armeijan sistä tappioista ja sekasortioita perääntymisestä „suunnitellun presidentinvaalien malliseksi liikehtimiseksi“ on ainoastaan merkki siitä, Suomen vallanpitäjät ovat taneet edelleenkin epätoimimalla tehdä kaikkensa, jotta heidän rintamansa säilyisi.

Ne, jotka tuosta Saksasta reitten typerästä härkäjuodesta joutuvat ensi sijassa simään, ovat rintamalinjan oikaisemisen omainsensa. Jos he nytkin kallistavat korvansa leriläiselle propagandasta kille, sen pahempi heille onnistukset, joiden tarkoitus on

Punaisen armeijan vyata Suomelle ulospääsy so eteneminen Keskirintamasta nustaa sen hetken läheltä jolloin Suomen armeijan on joutua tuhon omaisen joukkoja ole ajoissa pois Neuvostoliitolle mailta.

Parempi on katsoa kuitus kokonaisuudessaan ja maalta ehjin naihoin kullu jellisesti vastaa siitä rikokotiin pää kainalossa. Entistä pontevammin va ja yhdistyneitä maita vas Suomen armeijan joukko ja johtaessaan Suomen Yhdys ennen kuin se on myöhä

Amerikan suomalaiset pitävät kiinni vaatimuksestaan sodan julistamisesta Suomelle

mmattiliittojen amerikkalais-malaisen komitean lausunto. ew York. Istunnossaan agossa helmikuun 18 päivä Amerikan suomalaisten ammattiliittojäsenten Kansallinen liiton jäseniä käsittelevä valtioliiton lausunto. Welle sin luona käy edustajiston selontekoa se valtioliiton ja edustajiston

valtain vihollisten leiriin. Saman aikaisesti me hyväksymme seuraavan lausunnon, jonka meidän edustajistomme on antanut herra Wellesille:

„Jos lähitulevaisuudessa meidän hallituksemme toiveet yksityisrauhasta Suomelle eivät toteudu, niin me olemme velvolliset toteuttamaan politiikkaamme Suomen irrottamiseksi sodasta julistamalla Yhdysvaltain taholta sodan Suomelle“.

Komitea tervehtii valtioliiton Hullin antamaa julistusta Suomen presidentinvaalien johdosta. Tässä julistuksessa sanotaan, että meidän hallituksemme ei kiinnosta Suomen hallituksen henkilöt, vaan sen politiikka. On kiinnitettävä huomiota Saksan fascistien lausuntoon, että Rydin valitseminen uudelleen merkitsee Hitlerin liittolaisten politiikan voittoa. Tämä osoittaa ehdottomasti vieläkin kerran sen lausunnon järjettömyyden, että Suomi muka käy „omaa sotaansa“. Pitää muistaa, että Rydin hallitusta kiinnostaa enemmän „Suur-Suomi“-haaveensa toteuttaminen kuin rauhan solmiminen. Sen vuoksi Yhdysvaltain täytyy mitä jyrkimmin pitää kiinni päämäärästään saada Suomi irti sodasta kannustamatta mitenkään Rydin hallituksen hyökkäyspyyteitä ja antamatta aihetta sellaiseen harhakäsitykseen, että Yhdysvallat sallisi muka Suomen päästä vapaaksi edesvastuusta niiden ilkitöiden johdosta, joita se Hitlerin liittolaisena on tehnyt tahi että Yhdysvallat olisi vähimmäissäkään määrin myötemielinen järjettömän „Suur-Suomi“-haaveen toteuttamiselle toisten kansojen kustannuksella.

„Piruako tässä rehkii toisten puolesta“

7. rajajääkäripataljoonan sotamies Severi Albert Seppälä, kotoisin Oulun läänistä Pyhäjärven pitäjältä, kertoo:

„Meidän 7:n rajajääkäripataljoonan pojat ovat usein kieltäytyneet täyttämästä upseerien määräyksiä. Harva on se partioporukka, joka käy upseerien määräämässä paikassa asti. Tavallisesti partioreisulta palataan takaisin sopivan matkan jälkeen, jossa voidaan tyhjentää ammusvarastot. Komppanian komentaja luutnantti Sallinen ja joukkueen johtaja vänrikki Liaksa ovat kyllä tietoisia siitä, että heidän käskyjään ei täytetä, mutta he eivät uskalla rangaista poikia. Sotaintoinen luutnantti Sallinen on nimittäin kerran saanut maistaa poikain kuritusta, kun sotamies Paananen tinttasi Sallista naamaan niin, että luutnantin poski oli pitkän aikaa mustana ja turvoksissa. Samoin teki sotamies Pakkila.“

Eniten kuitenkin jurppii se, että partioon ei yhtään kertaa lähetetä saksalaisia. He vain makailevat korsuissa ja lihottelevat itseään. Viime päivinä vielä itse eversti Villamo kertoi, että saksalaiset siirretään selustalle ja tilalle tuodaan 12. suomalaisen rykmentti. Pojat sanoivatkin, että piruako tässä rehkii toisten puolesta, paras kun painuu kukin kotiansa“.

Saksalaisia kenraaleita venäläisten sofa-
vankeina

Venäläinen kenraalimajuri Laskin keskustelelee saksalaisen kenraaliluutnantti Leiserin kanssa.

Valtava sissiliike

Saksan armeijan selustassa

SOTILASJUNIA SUISTETAAN KISKOILTA, SILTOJA
RÄJÄYTETÄÄN ILMAAN

● Esitämme otteita Neuvostoliiton Tiedotustiedon-annosta maaliskuun ensimmäisten päivien ajalta, jotka valaisevat neuvostosissien toimintaa saksalaisten miehittämällä alueilla.

● „Ukrainassa toimiva „Synnyinmaan puolesta“-niminen sissiosasto on taistelussa tärkeän rautatien läheisyydessä sijaitsevan asutuskeskuksen omistamisesta surmannut 100 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Toinen sissiryhmä on suistanut raiteilta 2 vihollisen sotilasjunaa, 2 veturia ja 49 vaunua on tuhouttu.

● „Ryhmä Leningradin alueella toimivia sissejä teki yöllä hyökkäyksen eräälle rautatiopysäkillä. Sissit tuhosivat varustuston, räjäyttivät kiskot ja vaihteet. Paluumatkallaan sissit räjäyttivät rautatiesillan. Juna-

liikenne on tällä lohkollla pysähdyksissä“.

● „Ukrainalainen sissiosasto hävitti kiivaassa taistelussa helmikuun lopulla 295. saksalaisen erillisen pioneeripataljoonan, surmaten yli 300 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Toisessa paikassa ukrainalaiset sissit miinoittivat rautatien monesta kohden. Saksalainen tavaraajuna ajoi miinoihin ja suistui kiskoilta. Veturi ja 25 hyökkäysvaunuilla lastattua vaunua tuhoutui“.

● „Eräs Vitebskin alueella toimiva sissiosasto teki hyökkäyksen saksalaisten lentokentälle ja tuhosi siellä 4 lentokoneetta. Muutaman päivän kuluttua sissiosasto suisti kiskoilta saksalaisen sotilasjunan, joka kuljetti ampumatarvikkeita ja muuta sotamateriaalia. Neuvostopatriootit saivat suuren sotasaaliin. Sissit polttivat kaiken sen, mitä eivät voineet kuljettaa mukanaan“.

„Kotiinpää-
laukaus“Saksan armeijan 28.
nan 77. rykmentin
Rudolf Hammelrathin
1:o 24
9 43

„Sotilaat eivät enää

tyhmiä, että he haavoittu-

itse itseään ja joutuvat

kenttäoikeuteen. Nyt

lisesti nostavat joku

tahi jalkansa ylös am-

jista venäläisten

konekivääritulen aika-

Taistelussa Ozeron

3. komppanian sotamies

fred Rosenheimin

jalkansa ampumassa

Hän haavoittui jalkansa

Samassa taistelussa

panian 2. joukkueen

Gottfried Gonkerin

tulen aikana ylös

kun luoti osui hänen

ranteen yläpuolelle

„Eläköön, sa-
pääsyla laukauk-

net sotilaat toivoivat

kin saivat „kotiin-

kauksen“.

On olemassa muu-

noja selustaan pää-

Sotamiehet puhuvat

dakseen itselleen

tai ainakin sitä

oireita riittää, kun

kallisen sokerijauho-

on sekoitettu pari

siiniä, tahi lusikallisen

ria, jolloin myöskin

keltaisia renkaita

päälle ja sotilas-

selustaan keltatatu-

vana“.

Haluttomuus sota-

ten sotilaiden kesku-

vaa päivä päivältä. Se-

keksimään yhä uusi-

rintamalta poispää-

„Kotiinpääsyla-
määrään — pois

kotiin.

Milloin rauha
tulee?

Sodan runtelema ja näännyt-
mä Suomen kansa odottaa
uhaa. Se olisi saanut rauhan jo
koja sitten, jos sillä olisi ollut
ollainen hallitus, joka toden-
olla tahtoi tehdä lopun kansan
sirsimyksistä, sen poikien tapat-
misesta. Suomen kansa olisi
saavutti sen mihin toivonut saada rauhan säilyttään
Hän haavoittui jalkansa
alueensa koskemattomuuden,
ihin Neuvostoliitto ei pyri ka-
amaan.

Mutta Suomen vallanpitäjät
vät pyrikään rehellisesti irroit-
maan Suomea sodasta, vaan
n sijaan harjoittavat tässä ky-
myksessä epärehellistä temp-
ilua — Berliinistä saamiensa
jeittien mukaan. He vaativat
Englannilta ja Amerikalta
keita siitä, että nämä maat,
euvostoliiton liittolaiset, otta-
vat „puolustaakseen“ Suomea
euvostoliittoa vastaan.

Ei Englannissa eikä Ameri-
assa ole löytynyt sellaisia tomp-
leita, jotka olisivat antaneet
etää itseään huulesta tuollai-
aito hitleriläis-mallisella
provakatiotempulla.
te todellakin tahdotte rauhaa,
vain pyri kalastelemaan
meassa vedessä, niin vaivautu-
esittämään asianne osoit-
ella: Moskova, Kreml. Sellai-
en suora ja selvä vastaus on
nettu sekä Lontoosta että
ashingtonista Suomen vallan-
täjien provokatooriseen juonit-
luun.

Tietäköön jokainen suomalai-
nen sotamies ja upseeri, mikä
vo on annettu heidän hallitus-
errojensa ulkokultaisille ja kie-
lle vakuutteluille, että hekin

RINTAMALEHTI

Perjantaina
maaliskuun 19 pnäSaksalainen kenraalisotamarsalkka
von Paulus venäläisten vankina

Venäläiset upseerit keskustelevat Paulusin kanssa.

muka olisivat valmiit solmia-
maan erikoisrauhan Venäjän
kanssa. Tietäkööt he, että rauhaa
ei tule, niin kauan kuin nykyinen
hallitus on vallassa.

Miksi?

Siksi, että tämä hallitus ei voi
eikä tahdo ryhtyä niihin toimen-
piteisiin, jotka ovat välttämättö-
miä rauhan aikaansaamiseksi.
Tällaisia toimenpiteitä ovat:

e n s i k s i, Hitler-Saksan kans-
sa tehdyn sotaliiton purkaminen;
t o i s e k s i, sotatoimien vii-
pymätön lopettaminen ja suoma-
laisten joukkojen vieminen pois
Neuvostoliiton alueelta;

k o l m a n n e k s i, kääntymis-
nen Neuvostoliiton hallituksen
puoleen esityksellä erikoisrauhan
solmimisesta.

Suomea hallitsevat rahavaltiaat

(Jatkuu 2. siv.)

KARJALAISET SISSIT
KOSTAVATMANNERHEIMILÄISILLE
ANASTAJILLENeuvostoliiton Tiedotustoi-
misto ilmoittaa:

„Eräessä Karjalais-Suoma-
laisen Neuvostotasavallan pii-
rissä toimivat Toivo Antikai-
sen ja Tshapajevin nimelle
omistetut sissiosastot hyökkä-
sivät yllättäen suomalaisen va-
ruskunnan kimppuun. Tuhot-
tuaan vartiosotilaat sissit tun-
keutuivat äänettömästi ky-
lään. Taistelu johti vihollisen
varuskunnan hävittämiseen.
Neuvostopatriootit surmasivat
yli 100 vihollisen sotamiestä
ja upseeria, tuhosivat 2 ka-
nuunaa sekä 1 kauaskantoisen
tykin, räjäyttivät 2 ampuma-
tarvikevarastoa ja polttivat
yhdessä muonavaraston“.

Milloin rauha tulee?

(Jatkoa 1. siv.)

ja tukkikapitalistit hyötyvät sodan pitkittämisestä. He ansaitsevat sodalla huikeita summia. He eivät tahtoisi päästää Karjalan laajoja tukkimetsiä luisumaan pois käsistään.

Nuo herrat eivät kiirehdi luopumaan anastussodastaan. He katsovat voivansa vielä odottaa. Eiväthän he kärsi sodasta, ainostaan kansa kärsii. Eiväthän he vuodata vertaan rintamalla. Se on sotamiesten asia. Eiväthän he näe nälkää selustassa, eihän heitä lähetetä pakkotöihin eivätkä heidän lapsensa kuole ravinnon puutteessa. Ei heiltä, vaan talonpojilta pakkoluovutetaan viimeinenkin lehmä tai hevonen.

Heidän etunsa ei vaadi Hitler-Saksan kanssa tehdyn sotaliiton purkamista. He ovat sitoneet kohtalonsa Saksan fascistien kohtaloon, ruvenneet näiden apureiksi, ja nyt he tarvitsevat saksalaisen sotaväen apua oman valtansa säilyttämiseksi. Heidän etunsa vaatii saksalaisten divisioonien pitämistä Suomessa.

Tätä ei suinkaan vaadi suomalaisen sotilaan etu. Päinvastoin, sodan pitkittäminen, josta rahavaltiaat ja suurriistäjät hyötyvät ja ansaitsevat, aiheuttaa kansalle yhä suurempaa kurjuutta ja kärsimyksiä. Mutta jos suomalaiset sotilaat eivät kykene tekemään loppua omien vallanpitäjiensä rikollisesta pelistä, niin Punainen armeija pystyy ratkaisemaan tämän tehtävän omalla tavallaan. Se valmistautuu antamaan aikanaan murskaavia iskuja, joilla mannerheimiläiset anastajat ajetaan pois Neuvostoliitolle kuuluvilta maalta. Syyttäköt silloin itseään ne suomalaiset sotamiehet ja upseerit, jotka eivät ole ajoissa lähteneet rintamalta tahi antautuneet vangeiksi.

Saksalais-fascististen ihmissyöpetomaisuudet Donin Rostovissa

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto julkaisee tutkimuspöytäkirjoja saksalais-fascististen konnien hirvittävästä rikoksista Donin rannalla. Tutkimuspöytäkirjassa sanotaan:

„Rostovin valtaamisen jälkeen kaupungin saksalainen komendantti kenraalimajuri Kittel järjesti kaupungin rauhallisten asukkaiden joukkoteloituksen. Monet sadat kansalaiset veloitettiin saapumaan lapsineen kokoontumispaikoille ja ottamaan mukaan arvoesineet sekä elintarvikkeita kolmeksi päiväksi. Kokoontumispaikoille saapuneet ahdettiin kuorma-autoihin ja kuljetettiin kaupungin ulkopuolelle. Kasvitieteellisen puiston ja eläintarhan alueella ammuttiin aikuiset, mutta lapset myrkytettiin voitelemalla heidän huulensa väkevällä myrkyllä. Epätodellisten tietojen mukaan saksalaiset pyövelit ampuivat ja myrkyttivät 15—18 tuhatta henkeä.

Saksalaiset raakalaiset polttivat yli 2 miljoonaa kirjaa Valtion kirjastosta ja hävittivät 25 kirjastoa. Arvokkaita kirjallisia harvinaisuuksia, joilla on hyvin suuri tieteellinen arvo, on tuhottu tahi kuljetettu Saksaan. Miehitäjät ovat hävittäneet kaupungin keskussairaalan tärkeimmät rakennukset, 1:sen, 3:nnen ja 4:nnen poliklinikan, rautatieläisten poliklinikan ja muita. Useita sairaaloita tuhottiin niissä olleine sairaineen. Fascistiset sotarösvöt ovat kuljettaneet sairaaloista arvokkaat lääketieteelliset kojeet ja välineet Saksaan.

Raakalaiset ovat hajoittaneet ja polttaneet kaupungin parhaat yleiset rakennukset. Gorkin nimelle omistettu puisto oli rostovilaisten ylpeys. Saksalaiset raakalaiset hakkasivat puistosta kaikki arvokkaimmat puut, särkivät suihkukaivot ja paviljongit. Ampumisen uhalla hitleriläiset lähettivät paljon Rostovin asukkaita pakkotyöhön Saksaan. Kaupungin komendantin

kaikki 14—60-vuotiset miehet 15—50-vuotiset naiset otettiin loitu. Heiltä oli otettu pois Sitten luetteloidut kutsuttiin koontumispaikkoihin. Asien uhalla heidät vietiin ja lähetettiin kuin nauttimaan Saksaan monia tuhansia tokansalaisia. Rostovissa asukkaat olivat tuomittu kuolemaan ja tauteihin.

Perääntyessään Puna- ja Valkko-armeijan iskujen alla heidän miehitäjät teloittivat vankilassa 135 vangitrostovilaista. Sitä ennen kiduttivat uhrejaan hirvittävä kateen nenät, puhkoen katkoen jalat ja kädet. Hitleriläiset räjäyttivät rakennuksen siellä olleita gittuine neuvostokansalain Vankilan pihalta on 1.154 ruumista, joiden 122 naisen ja 57 lapsen ruumista.

Petomaisen vihan neuvostokansaa, meidän riamme ja kaikkea vankilassa hitleriläiset kaiken, mitä Venäjän luonut kaupungin pitkän saolon aikana ja kaikkien neuvostoihmisten ovat vuoden aikana. Noita ei ole tehty sotilaallisen koituksessa.

Meidän veljiemme ja me veri huutaa kostoa. Donin Rostovin asukkaista me vaadimme edesvastuuta roistoille heidän katalista ilkitöistään.

Tämän asiakirjan Neuvostoliiton Tiedotustoimisto julkaisee.

„SAKSALAISET KONNAT, JOTKA OVAT TUNKEUTUNEET MEIDÄN MAAHAMME JA HUUHTELEVAT VERELLÄ VOSTOMAATA, JOUTUVAT VASTAAMAAN KAIKKEA SYYTTÖMIEN IHMISTEN TUSKISTA, NAISTEN JA LAPSILTA MURHISTA, KAIKESTA VÄKIVALLASTA, ROSVOUDESTA JA HÄVITYKSESTÄ. KOSTON HETKI ON LÄHELLÄ!”

Sotavangit kirjoittavat ruotukavereilleen ja kotiin

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä kaisemme heidän kirjeitään omaisilleen, tuttavilleen ja ruotukavereilleen.

Pyydämme lehtemme lukijoita lähettämään terveiset vankien kirjeitten otsikoissa mainituille henkilöille.

Herra Leander Mäkelä.
Yli-Tornio. Rahtula.

Terve isä!

Terveiset täältä Venäjältä, minun täällä sairaalassa hyvässä oloissa. Minulla oli jalka poikkuolemaan ja tauteihin, mutta kyllä siitä tulee vielä hyvin.

Poikanne

Sotamies Leo Mäkelä.

Rouva Henni Kittilä.
Oulun lääni. Oulaisten pitäjä. Oulaisten kirkonkylä.

Aiti Rakas!

Parhain tervehdys täältä vieäältä maalta. Olen täällä vankina, että ei sinun tarte olla huolissasi minun takia. Minua on täällä kohdeltu hyvin ja kun sota loppuu, niin pääsen taas kotimaahan sinun ja siskojes luokse. Toivon vaan, että se aika pian

koittaisi. Rakkain terveisin poikasi

Veli.

Sotamies Veli Kittilä.
JR 11 2. patl. 6 kompp.
3. joukkue.

Osoilla malla 7/2 - 43

M. Rakas

Pannui tervehtys tältä meiltä malla

Olen täällä vankina että ei sinun tarte olla huolissasi minun takia.

Minua on täällä kohdeltu hyvin ja kun sota loppuu, niin pääsen taas kotimaahan sinun ja siskojes luokse. Toivon vaan, että se aika pian

koittaisi. Rakkain terveisin poikasi

Sotamies Veli Kittilä.

JR 11 2. patl. 6 kompp.
3. joukkue.

Osoilla malla 7/2 - 43

M. Rakas

Pannui tervehtys tältä meiltä malla

Olen täällä vankina että ei sinun tarte olla huolissasi minun takia.

Minua on täällä kohdeltu hyvin ja kun sota loppuu, niin pääsen taas kotimaahan sinun ja siskojes luokse. Toivon vaan, että se aika pian

koittaisi. Rakkain terveisin poikasi

Sotamies Veli Kittilä.

JR 11 2. patl. 6 kompp.
3. joukkue.

JR 31 9. komppanian pojat.

Jouduin vangiksi 18.2.43 ja lähetän nyt parhaimmat terveiset teille 9. komppanian pojat. Olen voinut täällä hyvin. Ruokaa olen saanut kolme kertaa päivässä keiton kanssa. Siellä puhutaan, että täällä vankeja rääkätään, vaan älkää uskoko enää sellaisia puheita, ne on pelkkää ropakan-taa. Jos saatte tämän minun kirjeen, niin kirjoittakaa minun kotiini, jotta minä voin täällä hyvin ja sodan loputtua tulen kotiin. Vaimoni osoite on Vieno Piirainen. Kuhmo. Jonkerin Männikkö.

JR 31 9. komppanian
korpraali

Antti Piirainen.

Leski Maria Kekki.
Sortavala. Tuoksjärvi.

Aiti hyvä!

Terveisiä täältä kaukaa sinne kotia. Kuinka teidän aikanne on kulunu. Minulla on mennyt aika hyvin täällä sotavankina ollessa ja myös on kohdeltu hyvin. Pääsen pois, kun tämä sota loppuu. Kertokaa terveisiä kaikille pojaltanne Veikolta.

Sotamies Veikko Kekki.

Ryhmä Neuvostoliitossa olevia suomalaisia sotavangeja.

Kysymys Suomen erikoisrauhasta

Ulkomaalaiset toimihenkilöt ja sanomalehdet paljastavat Suomen vallanpitäjien epärehelliset metkut

Tunnettu englantilainen yhteiskunnallinen toimihenkilö Edward Montgomery sanoi joku aika sitten haastattelussaan Lontoon radiossa siitä Suomen hallituksen lausunnosta, että „Suomi on suostuvainen lopettamaan sodan, jos Englanti ja Amerikka takaavat sille suojeluksen Neuvostoliittoa vastaan“, seuraavaa:

„Se olisi saksalaisille hyvin edullista. Suuret saksalaiset varuskunnat Suomessa voitaisiin silloin käyttää muihin tarkoituksiin. Ottakaa huomioon myöskin se, että saksalaiset ymmärtävät erinomaisesti, että jokainen sopimus, jolla Englanti ja Amerikka antavat takuita Suomelle, on parhain keino poliittisten erimielisyyksien synnyttämiseen Venäjän sekä Englannin ja Amerikan välille. Saksalaiset näkevät näet ainoan pelastuksensa riittaisuuksien aikaansaamisessa yhdistyneitten maiden liittoutuman kolmen pääjäsenen välillä. Koko suunnitelma Suomen irrottamiseksi sodasta näillä ehdoilla on niin mieluinen saksalaisille, ettei ole vaikea nähdä siinä leimaa „Made in Germany“ („Valmistettu Saksassa“). Kaikkiin tällaisiin poliittisiin otteisiin Suomen tahi muiden Euroopan maiden taholta, jotka ovat sodassa Venäjää, Englantia sekä myös Amerikkaa vastaan, voidaan vain vastata: Jos teillä on rauhantoujouksia, niin tähän tiedätte osoitte, jonne teidän on käännettävä. Se osoite on Moskova, Kreml“.

Lontoolainen sanomalehti „France“ kirjoittaa:

„Ketähän Helsingin herrat luulevat vetävänsä nenästä viisasteluillaan? Suomen vallanpitäjät tarrautuvat epätoivoisesti Amerikkaan tuntiessaan pelinsä pelatuksi. Tämä temppu on

liian läpinäkyvä. Millaisia yrityksiä suomalaiset tehnevätkin tähän suuntaan, he eivät voi milloinkaan tehdä olemattomaksi tärkeintä ja riidatonta tosiasiaa: kesäkuussa 1941 Helsingin vallanpitäjät samoin kuin Budapestin ja Bukarestinkin vallanpitäjät noudattivat Hitlerin kutsua, menivät vapaaehtoisesti Saksan puolelle ja osallistuivat aktiivisesti taisteluun Neuvostoliittoa, Englannin liittolaista vastaan, jonka kanssa Yhdysvallat taistelevat yhteistä vihollista vastaan“.

Ruotsalainen oikeistolehti „Nya Dagligt Allehandan“ kirjoittaa:

„Tällä hetkellä on havaittavissa, että sekä ruotsalaiset että suomalaiset yliarvioivat suuresti Yhdysvalloissa ja Englannissa Suomea kohtaan ilmenneen suopeuden, joka laimenee nopeasti. Toiseksi nyt on selvää, ettei voi olla puhuttakaan Suomen rajojen takaamisesta Amerikan tahi Englannin taholta. Sellainen seikka ei voisi olla herättämättä ihmettelyä, sillä se merkitsisi, että Englanti antaisi takuita nykyiselle viholliselleen Suomelle liittolaistaan Venäjää vastaan. Jos Suomen hallitus haluaa erikoisrauhaa, niin sen täytyy itse sitä anoa. Anglo-saksilaisten suhtautuminen presidentinvaaleihin osoittaa, että sellainen ehdotus olisi pitänyt lähettää suoraan Moskovaan eikä Washingtoniin tahi Lontoon“.

„Kansamme pelko on sen irrottamisessa suurvoimasta“

Punaisen armeijan giksi joutunut 15. divisioonan luutnantti Merenmies

rti Saksan odasta!

„Ollessani partiossa kuun 20 päivänä K... Lumisuon lohkolla haav... jouduin Punaisen armei... giksi.“

Nykyään makaan eräällä gradin sairaalassa. Sitten miehenä minun täytyi nustaa, että kohtelu... erikoisen hyvä. Saan... huolellista lääkärihoitoa... makasta ruokaa. Toim... edistyy nopeasti.

Upseeritoverit.

Ajatukset maamme... ovat jo kauan ahdistane... täni. Rintamalta saapuv... nojen viestien johdosta... tomuuteni maamme... päivä päivä kasvanut... vasta nyt olen tullut... maan, minkälaiseen... maamme voi syöksyä... edelleenkin kulkee Saks... kana.

Olen tullut vakaum... että kansamme pelastus... irrottamisessa suurvalta... ennenkuin ratkaiseva ja... isku Suomen armeijaa... alkaa. Meidän, Suomen... upseerien, jotka parhaiten... me ja käsitämme sen, että... jatkaminen nyt on suori... itsemurhapoliittikka... on rohkeasti ryhdyttävä... piteisiin Suomen irrottam... niistä sotilaallisista site... ka ovat vetämässä ma... perikatoon.

15. divisioonan luutnantti

Ilkka MERENMIES

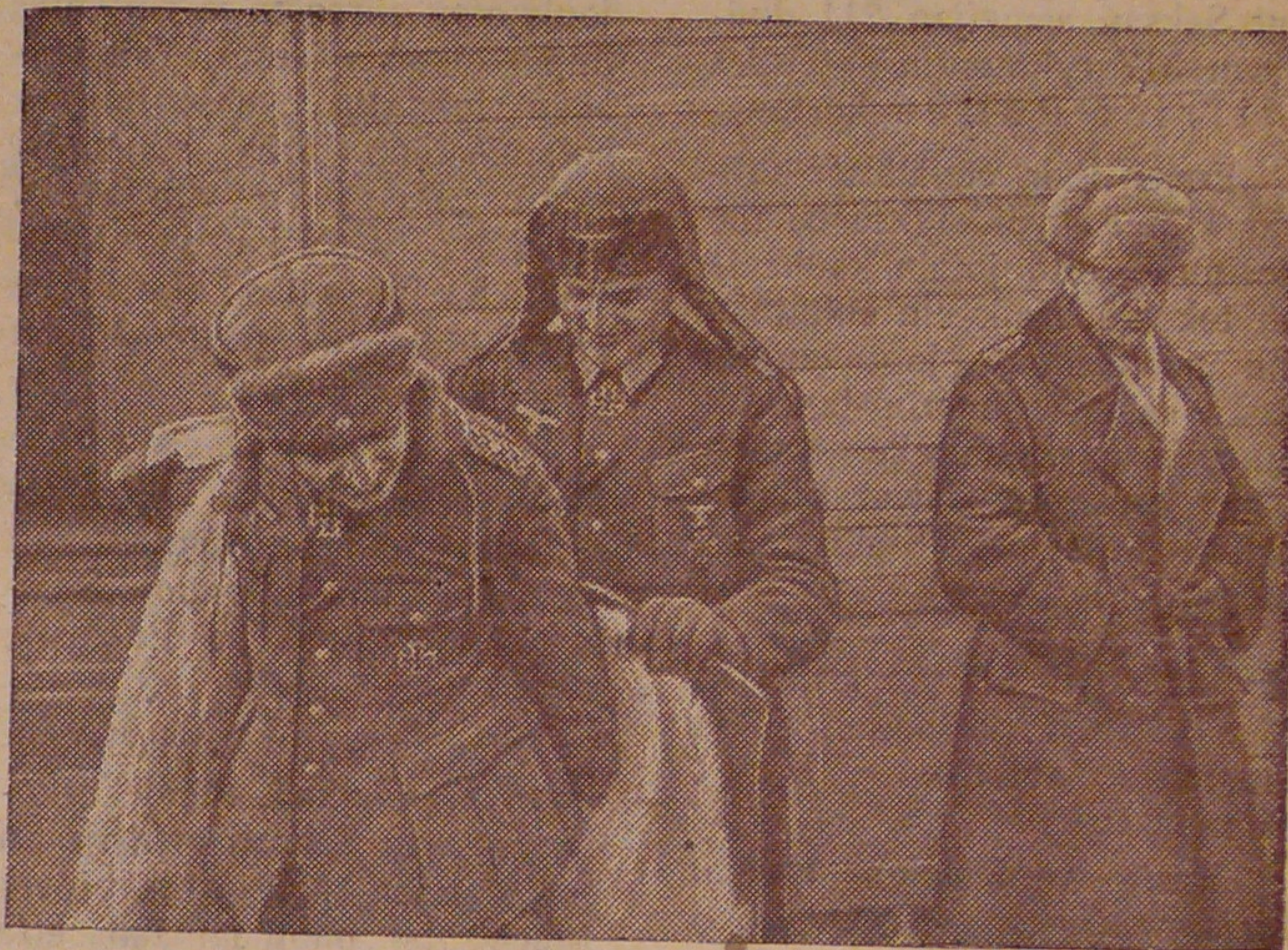
1:0 25
9 4 3

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Maanantaina
maaliskuun 22 pñä

Saksalaisia kenraaleita venäläisten sotavankeina

Kenraalisotamarsalkka Paulus ja kenraaliluutnantti Schmidt kävelyllä lähdössä.

Amerikka varoittaa

Amerikan lehdistö Suomen uudesta hallituksesta

NEW YORK.

„Foreign Correspondence“ kumoo sellaisen oletuksen, että Suomen uusi ulkoasiain ministeri Ramsay olisi muka myötsämielinen liittolaisille. „Sodan alusta alkaen, kirjoittaa lehti, Ramsay on ottanut huomattavaa osaa kaikkiin Suomen ja Saksan välisiin neuvotteluihin“.

Sanomalehtitruusti Scripps Howardin kirjeenvaihtaja Denny kirjoittaa, että jos Suomi edelleenkin luottaa akselivaltojen voittoon, niin se tulee kokemaan myös näiden valtioiden häviön kaikki seuraukset.

Sanomalehti „P M“ kehoittaa suomalaisia kukistamaan nykyisen hallituksen, joka kannattaa sodan jatkamista ja liittoa akselivaltojen kanssa, ja panemaan hallitukseen sellaiset miehet, jotka pyrkivät saamaan aikaan rauhan.

„Baltimore Sun“-lehti kirjoittaa, että suomalaiset eivät voi pitempää aikaa taistella aktiivisesti Hitlerin puolella ja samaan aikaan odottaa, että kaksi maata, jotka taistelevat olemassaolonsa puolesta Hitleriä vastaan, antaisivat sille suojelemaan suojelustaan.

„Tribune“-lehti kirjoittaa, että sodan jälkeen Suomen ei tarvitse toivoa armoa, jos se tulee jatkamaan taistelua Neuvostoliittoa vastaan akselivaltojen puolella.

(Jatkuu 2. siv.)

Saksalaiset ovat kauhuissaan venäläisten hyökkäyksestä

„Perääntyminen on parempi kuin mottiin joutuminen”,

ajattelevat sotamiehet ja upseerit

● Itärintaman keskilohkolla neuvostojoukkojen vangiksi joutunut Saksan armeijan 211 divisioonan 317 rykmentin sotamies Gottfried Püllen kertoo:

„Ennen kuin venäläiset ehtivät lähteä hyökkäykseen, me tiesimme, että jotain kauheata on tekeillä. Kaikkein enemmän me pelkäsimme joutuvamme saarroksiin, niinkuin tapahtui 6:nnele saksalaiselle armeijalle, jonka venäläiset täydellisesti tuhosivat Stalingradin luona”.

● Sotavanki, Saksan armeijan 208 jalkaväkidivisioonan 338 rykmentin sotamies Kurt Schmidt:

„Ensin venäläisten tykistö kirjaimellisesti „kynti” koko puolustusvyöhykkeemme. Kun tykkivälikko oli tauonnut, lähtivät venäläiset tankit hyökkäykseen suunnaten kulkunsa suoraan meitä kohti. Suurin osa miehistä sai surmansa, jällelle jääneet antautuivat vangiksi.

Kuultuaan saksalaisten joukkojen murskaavasta tappiosta Stalingradin luona sotamiehet puhelivat keskenään: „Venäläiset tekivät yhdellä iskulla tyhjäksi kaiken sen, mitä saksalaiset olivat haalineet kokoon veristen uhrien hinnalla koko vuoden kuluessa”.

● Punaisen armeijan vangiksi joutunut Saksan armeijan 337 jalkaväkidivisioonan 668 rykmentin sotamies Jan Danielski:

„Ennen upseerit todistelivat, että saksalaisten puolustusvyöhykkeellä Gshatsk—Rshev—Vjasma on suuri strateginen merkitys ja siksi täytyy jo kaista asutuskeskusta puolustaa viimeiseen veripisaraan saakka. Nyt, kun meidän joukkomme perääntyvät epäjärjestyksessä venäläisten takaa-

ajamina, Saksan sotilasjohto puhuu suunnitelmallisesta sotajoukkojen siirrosta ja rintamalinjan oikaisemisesta. Yrittäessään lohduttaa masentunutta sotamiestään eräs aliupseeri sanoi: „Perääntyminen, vaikka epäjärjestyksessäkin, on sittenkin parempi kuin mottiin joutuminen”.

● Vapaaehtoisesti neuvostojoukkojen vangiksi antautunut Saksan armeijan sotamies Stanislav P., kotoisin Puolasta, kertoo:

„Saavuin Itärintamalle helmikuun 27 päivänä. Meille uskoettiin, että Saksan armeija on voittamaton. Nyt sotilaat ovat tulleet itse huomaamaan, että tuo „voittamaton armeija” kärsii tappion toisensa jälkeen. Sotamiehet eivät usko enää saksalaiseen propagandaan. Karttojen ääressä viriää usein keskustelu rintamatilanteesta. Sotilaat puhuvat usein, että venäläiset ovat talvihyökkäyksen aikana vallanneet takaisin suuremman maa-alan kuin mitä Saksan armeija oli saavuttanut koko 1942 vuoden aikana. Upseerit kieltävät sotamiehiä keskustelemasta rintamatapahtumista. Äskettäin sotamiehiltä takavarikoitiin Venäjän kartat”.

ILMATAISTELUT LÄNNESSÄ Saksan ja Italian suurkaupungit muuttu raunioiksi

Saksan ja Italian kaupunkien pommittaminen käy yhä tuhoisammaksi. Genovassa on hajoitettu kaikki satamalaitteet sekä 6.121 asuintaloa, joista 5.642 keskikaupungilla. Nürnbergiin on heitetty 1,8 ja 3,6 tonnin painoisia pommeja.

Teollisuuskaupunginosassa on tulut suuria tulipaloja. Savut ovat nousseet usein 1.200 m korkeuteen.

Berliinin pommittamisen jälkeen viranomaisien täytyy

Irti Saksan

(Jatkoa 1. siv.)

tuun „antikomintern”-seen, toisin sanoen Saksan muiden akselivaltojen mukseen.

Suomen hallitusherrat ovat raukkamaisesti Saksan kanssa, mutta he aiokaan purkaa sitä.

Mutta juuri tätä vaatii men kansan etu. Kiertämänä, ylipääsemättömän edessä kysymys: joko tävsti temmata itsensä tosta hitleriläisten kanssa lastaa Suomi katastroofin yhdessä saksalaisten kanssa loppuun saakka verisen kailun ja turmion tietä. Kolmatta mahdollisuutta ei ole.

On jo aika tehdä loppu men miesten tapattamisesta. On jo aika tehdä loppu häpeällisestä ja hengellisestä kanssakäymisestä.

saksalaisten fascistien, muiden vapauttarakastavien sojen pyöveleitten kanssa. On jo aika tehdä loppu saksalaisten isännöimisestä Suomen kareissa ja kylissä. On jo aika tehdä loppu saksalaisten kareitten harjoittamasta

Tapelkoot saksalaiset toivottoman asiansa puolesta. Hukkukoot yhdessä heidän saan heidän nöyrät renkinä Linkomiehen sotahullu

(Jatkuu 4. siv.)

SOTAVANKIEN TERVEISIÄ omaisilleen, tuttavilleen ja ruotukavereilleen

Alempana mainitut Neuvostoliitossa olevat suomalaiset sotavangit lähettävät terveisiä omaisilleen, tuttavilleen ja ruotukavereilleen.

Pyydämme lehtemme lukijoita lähettämään terveiset asianomaisille henkilöille.

Eino Luomansuu sisarelleen, Lempi Puuroselle, Härmä, Lahti.

Sotamies Aulis Verho 35 Rajavartiopataljoonan pojille.

3. patterin sotamies Kauko Mäntylä äidilleen, rouva Hilja Mäntylälle, Nummi, Oinola.

Sotamies Aitto Antikainen vaimolleen, rouva Ingrid Antikaiselle, Turku, Tehdaskatu 4.

Sotamies Joonas Saaren neiti Aili Saariselle, Urjala.

Sotamies Eino Sainio neiti Ellen Sainiolle, Otalampi, Lepäsaari.

Sotamies Olavi Lyytikäinen, 3 Kpk 4541, Toivo Lyytikäiselle, Valkeala, Vuohijärvi.

Korporaali Aimo Koskinen, 9 Kpk 5593, rouva Mimmi Koskiselle, Turenki, Tyynelä.

Sotamies Nikolai Juvenen äidilleen, emäntä Martta Juvoselle, Riistavesi, Poutilanmäki.

Lotta Martta Lastikka, Linnoituspataljoona 10, neiti Linda Kääriölle, Helsinki, Unioninkadun sairaala.

Sotamies Pentti Sirviö, 1 Kpk 3781, äidilleen, rouva Siiri Sirviölle, Oulu, Oulujoki. Värttö O.O.K.

Sotamies Matti Paadar kotiväelleen, osoitteella: talokas Isak Paadar, Kaamanen, Aksujärvi.

Sotamies Veli Kiuttu, 1 Kpk 3781, rouva Ida Hyrylle, Oulu, Oulujoki, Kontio.

Sotamies Edvin Rajalampi, herra Heikki Rajalammelle, Kemi, Vainionperä.

JR 11 sotamies Tuomas Kemppainen rouva Saara Korhoselle, Ristijärvi kk. (Siirtola).

JR 14 sotamies Väinö Pienimäki kotiin, osoitteella: Elsa Pienimäki, Multio, Sahrankarvi.

JR 11 sotamies Pauli Kohonen äidilleen, emäntä Anni Kohoselle, Kärkisalmi, Savikumpu.

JR 11 korpraali Väinö Eskola vaimolleen, rouva Hilja Eskolalle, Raahe, Riihijärvi.

Ryhmä Neuvostoliitossa olevia suomalaisia sotavankeja.

Saksalaisia kenraaleita venäläisten sotavankeina

Kenraaliluutnantti Schlemmer, kenraaliluutnantti Otto Rinoldi ja kenraaliluutnantti Dubois.

KUINKA valistusupseeri Haurusta tuli kuuromykkä

JR 31 3. pataljoonan sotamies Urho Liukkonen, kotoisin Kuolemajärveltä, kertoo:

„Viime vuonna Kevytosasto 2:sen 1. joukkueen silloinen johtaja luutnantti Hauru uhosi meille, että kun sota loppuu, jaetaan suomalaisille sotilaille maita Karjalasta ja jokainen saa rakentaa itselleen talon Karjalan metsistä.

Kun ylempi upseeristo kuuli luutnantti Haurun noin „kunvalistusupseeriksi. Vastaleivottu valistusupseeri kierteli kompaniasta komppaniaan syöttämässä samaa juttua. Mutta Haurun propaganda synnytti pian kuitenkin poikien keskuudessa hilpeyttä. Joku pojista kysyi, että „sekö se onkin sitä heimo-veljien vapauttamista, kun otetaan niiltä maat ja metsät“.

Luutnantti Hauru ei osannut siihen sanoa mitään muuta kuin tokaista, että „eihän noita karjalaisia täällä näykään“.

Kun sitten alkoi saapua viestejä saksalaisten suuresta selkäsaunasta Stalingradissa ja Saksan armeijan jatkuvasta peräntymisestä Itärintamalla, niin Haurusta tuli kuin kuuromykkä. Hän ei puhunut enää sanaakaan Karjalan maiden ja metsien jakamisesta eikä ollut kuulevinaan miesten tekemiä kysymyksiä. Haurukin älysi puhuneensa läpiä päähänsä, vaikka ei sitä tunnustanutkaan“.

Näin kertoo sotamies Urho Liukkonen. Hyvähän sekin on, että JR 31 sotamiehet osaavat pitää pilkkanaan luutnantti Haurun tapaisen propagandaurhojen leuhkimista. Kyllä se niin on, että Karjalasta ei tipu torpanmaita vieraalta maalta tulleille anastajille. Hitleriläisillä samoin kuin mannerheimiläisillä „heimoveljillä“ ei ole odotettavana täältä muuta maata kuin kolme kyynärää multaa oman ruumiinsa peitoksi. Neuvosto-Karjalan isäntä — neuvostokansa — ja sen Punainen armeija täyttää tämän lupauksen kirjaimellisesti kaikkiin niihin saksalaisiin ja suomalaisiin kutsumattomiin vieraihin nähden, jotka eivät hyvin pian ole tehneet itselleen selväksi, että he voivat säilyä hengissä ainoastaan lähtemällä pian takaisin omaan maahansa tahi antautumalla vangiksi.

„Se oli hirvittävä katastroofi“

ITALIALAINEN UPSEERI
TAISTELUISTA LINTA: 26
RINTAMALLA 1943

Punaisen armeijan joutunut Italian kapteeni Rao Ferruccio kertoo:

„Italialainen armeijajoukko oli lähetetty Venäjälle saksalaisten imperiaalistirosvojen kanssa. Tässä sodassa on kyymys siitä, kuinka kauan mannerheimiläisten anastajien onnistuu vielä pitää käsissään sodan lussa kaappaamiaan Neuvostoliiton alueita ja koska heidän on nnettava ne takaisin niiden lailliselle omistajalle, neuvostokannalle. Tämä sota olisi voitu välttää, jos Mannerheimin armeija olisi hyökännyt Neuvostoliiton alueita. Sota olisi voitu lopettaa, jos Suomi olisi kieltäytynyt anastuspyyteistään.

Sotamiehet ja upseerit joutuivat karkuun pakokauhusta. Venäläiset hyökkäivät hajoittivat meidän joukkoja. Me kuljimme pakon tiellä länteen päin 18 vuorokaudessa, mutta meillä ei ollut ainoastaan kintereitä matkoja, vaan meidän sivistysmatkalla täytyi jättää autot, aseet ja muona. Se oli katastroofi.

Tuhansien italialaisten miesten mielettömään surmaukseen ovat syyllisiä saksalaiset. Ennen Itärintamalle lähtöä saksalaiset valehtelivat, että he lähetetään muka Kaukasuksen vaamaan tietä Irakiin ja Egiptiin. Mutta mitään ei tullut. Saksalaiset heittivät Venäjän aroille kärsimättä kää ja vilua“.

Ilmataistelut

(Jatkoa 2. siv.)

bilisoida koko kaupungin puhdistamaan katuja ja maan rakennuksia. Liittolaisten suuret lentokoneet ovat pommitaneet Rouen, Kölniä ja Frankfurtia. Tärkeätä teollisuusta teollisuuskaupunkia on pommitettu neljä kertaa. Huomattava osa suurista sotatarviketehtävistä on pommitettu murskaksi. Kaupunginosat ovat raunioiksi.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Torstaina
maaliskuun 25 pnä

„Puolustusota“ - valhe

Suomi käy anastussotaa liittosaksalaisten imperiaalistirosvojen kanssa. Tässä sodassa on kyymys siitä, kuinka kauan mannerheimiläisten anastajien onnistuu vielä pitää käsissään sodan lussa kaappaamiaan Neuvostoliiton alueita ja koska heidän on nnettava ne takaisin niiden lailliselle omistajalle, neuvostokannalle. Tämä sota olisi voitu välttää, jos Mannerheimin armeija olisi hyökännyt Neuvostoliiton alueita. Sota olisi voitu lopettaa, jos Suomi olisi kieltäytynyt anastuspyyteistään.

Niin on asia. Mutta Helsingin herrat tahtovat nyt sotkea tämän selvän asian. He pyrkivät laukkaamaan salaamaan sotaa anastusluonteeseen. He väittävät, että Suomi käy muka „puolustusotaa“.

Tuon väitteen valheellisuus on niin ilmeinen, että ei kannata uhlata sanoja sen kumoamiseen. Kaikenlaiset puheet „puolustusodasta“ eivät ole mitään muuta kuin suomalaisen sotamiehen vilkkaamista, niin kauan, kun hän polkee Neuvostomaata.

Mutta mikä pakottaa Suomen hallitusherroja, jotka sodan alusta niin mahtipontisesti, kokonaan kuullen, toittottivat valloituspäämäärästään, „suuren ja mahtavan Suomen“ luomiseen, vikisemään nyt „puolustusodasta“?

Kysymyksessä on kierä, mutta pelkurimainen juoni. Valkoisen Suomen vallanpitäjät ovat alkaneet jo pelätä, että se sotaseikkailu, johon he ovat Suomen pyösseet, on pian päättyvä hyvin huullusti. He, jotka ovat syyllisiä sotaan, pelkäävät edesvaikutusta tästä sodasta. He vilkuilevat kiskoilta useita sotilasjunia. Rautatievarustusta on katoanut.

(Jatkuu 2. siv.)

Suomalaisia sotilaita venäläisten sotavankeina. Kuvassa nähdään alikersantti Tauno Kiljunen ja sotamies Heino Koski. Mainittujen sotavankien kirjeen ruotukavereilleen julkaisemme 3. siv.

VENÄLÄISET SISSIT ovat saksalaisten kauhuna

Punaisen armeijan vangiksi joutunut Saksan armeijan 250. rykmentin 14. komppanian aliupseeri Karl Baum kertoo:

„Venäläiset sissit toimivat erittäin rohkeasti. He tekevät uhkarohkeita hyökkäyksiä meidän selustaamme. Viime aikoina on tullut vaaralliseksi matkustaa rautateillä. Bobruiskin piirissä meidän junamme ajoi miinaan. Veturi ja kaksi vaunua tuhoutui. Pari viikkoa sitten tapahtui Brjanskin lähellä rautatieonnettomuus, jossa suuri joukko sotamiehiä ja upseereita sai surmansa. Rautatielinjalla Unetsha-Brjansk sissit ovat suistaneet kiskoilta useita sotilasjunia. Rautatievarustusta on katoanut.

tatien varsille on jäänyt suuret määrät romutettuja vetureita ja rautatievaunuja“.

Eräs Kievin alueella toimiva sissiosasto on kuukauden aikana tehnyt useita hyökkäyksiä saksalaisten hallussa oleville rautatieasemille. Neuvostopatriootit tuhosivat lähes 200 hitleriläistä ja suistivat kiskoilta 7 aseita, ampuatarvikkeita ja muonaa kuljettanutta junaa. 7 veturia ja 140 vaunua tuhoutui. Sissit valtasivat viholliselta 4 konekivääriä, 164 kivääriä, 13 pistoolia, 13.600 patruunaa sekä 2 varastoja, joissa oli talonpojilta ryöstettyä viljaa. Sissit jakoivat viljan väestölle.

PROPAGANDAREMU JA TODELLISUUS

Punaisen armeijan vapauttamia kaupunk

Puolustellessaan toivotonta asiaansa — sotaliiton säilyttämistä Hitler-Saksan kanssa ja sodan pitkittämistä loppumattomiin — Suomen sotapropaganda paisuttelee karpäsestä harkäseksi niitä paikallisia tilapäismenestyksiä, joita Saksan armeijan onnistuu silloin tällöin ja siellä täällä saavuttaa, suurten tappioittensa keskellä. Kun saksalaiset saivat eräällä Etelärintaman kaistalla vallatuiksi takaisin joitakin äskettäin menettämiään paikkakuntia, nostivat Suomen hitleriläiset sotarumpalit sellaisen metakan, aivan kuin kysymyksessä olisivat olleet jotkin maailmaa mullistavat tapahtumat.

Tuo rummutus ei ole mitään muuta kuin tilauksesta tehtyä propagandaremuja. Mitään todellista aihetta voitonriemuun ei Suomen hitleriläisillä ole. Se näkyy muun muassa seuraavista tosiasioista:

Aloitettuaan viime marraskuun lopulla saksalaisten armeijain motittamisen Stalingradin luona, Punainen armeija on vapauttanut saksalaisista miehittäjistä satoja kaupunkia ja tuhansia muita suuria asutuskeskuksia. Niistä kaupungeista, jotka Punainen armeija on talvihyökkäyksensä aikana kokonaan vapauttanut saksalaisista ja joita se edelleenkin pitää käsissään, ovat huomattavimmat:

1. Kantemirovka,	21. Voronesh,
2. Bielovodsk,	22. Kastornoje,
3. Morozovski,	23. Tihoretsh,
4. Millerovo,	24. Maikop,
5. Starobelski,	25. Novy Oskol,
6. Kotelnikovo,	26. Kropotkin,
7. Zimovniki,	27. Krasny Liman,
8. Elista,	28. Kupjansk,
9. Salsk,	29. Kusthevskaja,
10. Mozdok,	30. Tim,
11. Naltshik,	31. Shtshigry,
12. Mineralnye Vody,	32. Balakleja,
13. Pjatigorsk,	33. Bataisk,
14. Stavropol,	34. Jeisk,
15. Armavir,	35. Stary Oskol,
16. Valuiki,	36. Fatesh,
17. Rossosh,	37. Asov,
18. Ostrogoshsk,	38. Kursk,
19. Velikie Luki,	39. Korotsha,
20. Pähkinälinna,	40. Shebekino,

„Puolustussota“...

(Jatkoa 1. siv.)

vat ympärilleen, etsien reikää, josta pääsisivät pujahtamaan ehjin nahoin vastaamasta verisen seikkailunsa seurauksista. Jaaritelemalla „puolustussodasta“, he pyrkivät esittämään asiat sellaisessa valossa, että Suomi haluaa rauhaa, mutta ei muka voi sitä saavuttaa ja että sodan pitkittämiseen eivät ole syyllisiä he, vaan venäläiset.

Me sanomme suomalaiselle sotamiehelle: Suomi voi saavuttaa rauhan. Sitä varten on ainoastaan selvästi ja kieräilemättä luovuttava neuvostokansalle kuuluvan maan anastuksesta. Ryti ja muut Suomen fascistiset vallanpitäjät eivät voi saavuttaa rauhaa, sillä he eivät sitä tahdo. Tuo kopla hyötyy sodasta, se tarvitsee saksalaisia divisiooneja Suomessa oman valtansa säilyttämiseksi. Se tahtoo pitkittää sotaa ja sen vuoksi se jaarittelee „puolustuksesta“. Jos sinä

41. Voltshansk,
42. Tshugujev,
43. Krasnodar,
44. Shahty,
45. Rostov,
46. Krasny Sulin,
47. Novotsherkassk,
48. Lihaja,
49. Zverovo,
50. Novoshahtinsk,
51. Zolotshev,
52. Sumy,
53. Ahtyrka,
54. Lebedino,
55. Maloarhangelsk,
56. Demjansk,
57. Rshev,
58. Lgov,
59. Dmitrijev-Lgovski,
60. Olenino,
61. Sevsk,
62. Gshatsk,
63. Vjasma,
64. Sytshevka,
65. Biely,
66. Holm-Shirkovski,
67. Sudsha.

Punaisen armeijan ei suinkaan ole pysähtynyt jatkua. Punainen armeija vapauttaa joka päivä yhä asutuskeskuksia saksalaisten anastajista, varsinkin Saksan keskiosissa. Saksan perääntyminen jatkuu. Saksien onnistuu siellä täällä mieshukan hinnalla saavuttaa takin paikallista menestystä suurin piirtein ei alote oikaan saksalaisten käsissä — jaloissa.

annat fascististen hallituksen vetää itseäsi huulestulaisella jaarittelulla, niin sinulle itsellesi. Punainen armeija kohtelee sinua anastajana, niin kauan kuin sinä Neuvostomaan kamaraa. Jos tahdot välttyä siltä, ralta tilinteolta, joka kaista Neuvostomaan niin lakkaa olemasta anastajien rosvoretkeilijä, lähde pois sinulta tahi antaudu Viivyyttely merkitsee kuole

Sotavankien terveisiä

omaisilleen, tuttavilleen ja ruotukavereilleen

Alempana mainitut Neuvostoliitossa olevat suomalaiset sotavangit lähettävät terveisiä omaisilleen, tuttavilleen ja ruotukavereilleen.

Pyydämme lehtemme lukejia lähettämään terveiset asianomaisille henkilöille.

IR 52 2. pataljoonan sotamies Väinö Ruha emäntä ja Ruhalle, Parkkiman pys.

IR 35 2. kompp. sotamies J. Koskinen isälleen, herra K. skiselle, Kairnioja, Syskyjärvi.

IR 11 2. patl. sotamies Väinö Kittilä äidilleen, rouva nni Kittilälle, Oulun lääni, laisten pitäjä, Oulaisten kirkkylä.

IR 31 9. komppanian korpraali Antti Piirainen JR 31 poika.

Sotamies Veikko Kekki isälleen, leski Maria Kekille, rtavala, Tuoksjärvi.

Sotamies Leo Mäkelä isälleen, herra Leander Mäkelä, Yli-Tornio, Rahtula.

Alikersantti Kaarlo Mas Humisto 3. Erillisen sipataljoonan 2. komppanian jille.

Sotamies Toivo Johansson Holappa 3. Erillisen sipataljoonan 2. komppanian jille.

IR 14 sotamies Eino Helin kka Helinille, Turku, Itämen-tu 9.

Sotamies Ensio Kaattari isälleen, osoitteella: herra attari, Oulun Hietasaari.

Sotamies Eino Haurinen isälleen, osoitteella: Silja aurinen, Kemi, Karihaara, arttala.

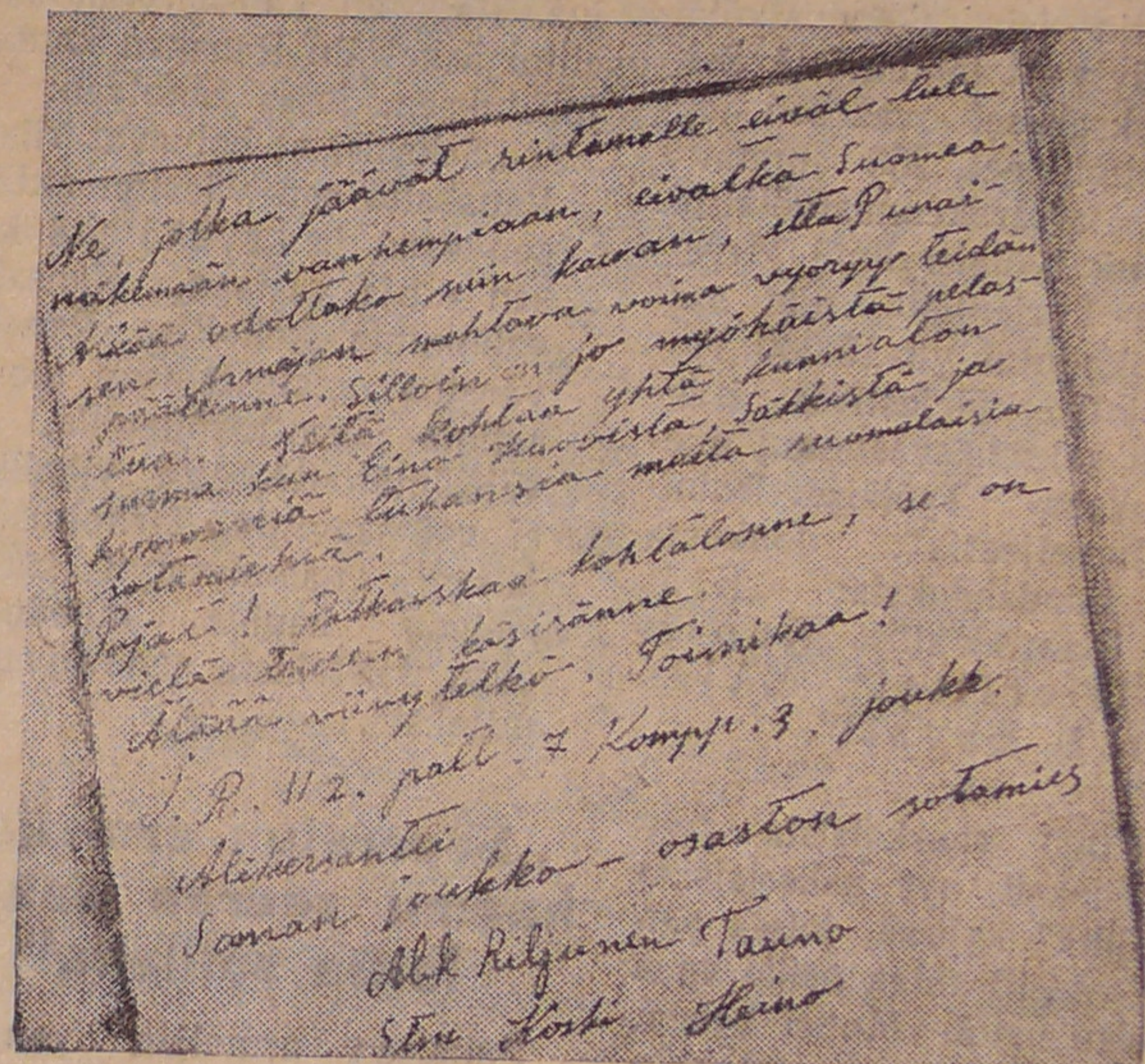
IR 52 2. patl. sotamies Erkkartikainen emäntä nna Hyvöselle, Iisalmi, Viere-Savimäki.

JR 11 7. komppanian sotamiehille ja aliupseereille

Entiset asetoverimme: Veikko Suutarinen, August Puolakanaho, Tauno Rantapelkonen, Niilo Luonua, Tauno Sivukangas, Eemeli Pelkonen, Eino Pirttiaho, Otto Junkkari, Toivo Mustapää, Veikko Koivukangas, Tuomas Mannermaa, Taisto Rautio, Verner Väärä, Aate Viitanen, Antti Savela, Einari Hirvi ja monet muut.

Pojat! Annamme teille reilun neuvon: Antautukaa Punaisen armeijan vangiksi tai tehkää, kuten tekivät JR 32 2. pataljoonan sotamiehet ja aliupseerit. He esittivät uhkavaatimuksen heidän siirtämisestään pois rintamalta ja saavuttivat päämääränsä. Vaatikaa päällystöltä, että teidän rykmenttinne siirrettäisiin Suomen rajojen taakse, ennen kuin se on myöhäistä.

JR 11 2. patl. 7. kompp. 3. joukk. alik. Tauno Kiljunen.
Saman joukko-osaston sotamies Heino Koski.

JR 11 2. pataljoonan 7. komppanian pojat.

Ruotukaverini!

Saatuani tilaisuuden lähettää teille terveiset täältä, Neuvostoliitosta, niin lähetän siinä mielessä, että te uskoisitte nyt kaikki mitä tässä on, sillä se on totta eikä mitään ropakantaa. Tunnnettehan te minut jokainen, että en minä ole mikään ropakannan levittäjä. Jouvuin vangiksi 4 päivänä helmikuuta ja kyllä olen ollut hyvilläni montakin kertaa. Asia on niin, että koheltu on hyvin ja ruokaa kyllä riittää. Saan kolme kertaa päivässä keittoa.

Niin että elköö uskoko enää mitään mitä siellä puhuvat täällä olosta. Se on ropakantaa.

Pyydän teitä pojat, että lähettäisitte minun vaimolle ja lapsille terveisiä, että Taunolla ei ole nyt mitään hätää, kun pääsi tänne turvaan, kun vaan siellä kotona jotenkin pärjäisivät. Ilmoittakaa, että sodan loputtua tulen luoksenne jatkamaan niitä rauhan töitä. Osoite on vaimolla Tyyne Kiljunen. Vihanki. Lumimetsä.

Näin kirjoitteli entinen 7:n komppanian 3. joukk. 4. ryhm. johtaja alikersantti

Tauno Kiljunen.

RANSKA TAISTELEEE

Saksalaisvastainen joukkomielenosoitus Lorientissa. — Yleislakko Toulonissa. — 2.000 aseistettua sissiä Ylä-Savoijin vuoristossa

Hitleriläis-lavalilainen „totaalinen mobilisatio“, — työläisten ajojahti ja pakollinen lähettäminen Saksaan kohtaa yhä päättäväm-
pää ja yleistä vastarintaa ranskalaisten taholta. Alempana esitämme
tosiasioita ranskalaisten isänmaanystävien hitleriläisvastaisesta
taistelusta.

TOULON.

Toulonin työläiset ovat julis-
taneet yleislakon vastalauseeksi
saksalaisten viranomaisten pak-
kotoimenpiteitä vastaan.

LORIENT.

Lorientin laivarakennustyöläi-
set kieltäytyvät lähtemästä Sak-
saan. Saksalaiset ovat sen joh-
dosta vanginneet 200 ammatti-
taitoista laivarakennustyöläistä.
Kun tämä työläisryhmä siirret-
tiin pois Lorientista, niin ase-
malle kokoon tuli yli 15.000 työ-
läistä, jotka järjestivät isän-
maallisen saksalaisvastaisen mie-
lenosoituksen. Työläiset lauloi-
vat „Marseljeesia“. Joukosta
kuului huudahduksia: „Elä-
köön Ranska!“, „Kuole-
ma Hitlerille!“, „Alas
Petain ja Laval!“.

● 100.000 ranskalaista työ-
läistä piileksii nyt saksalaisilta
„värvääjiltä“ kylissä, joissa pai-
kallinen väestö antaa heille apua
ja suojelee heitä. Monet heistä,
samoin kuin monilukuiset ryh-
mät demobilisoituja sotamiehiä
ja upseereita, jotka ovat säilyt-
täneet aseensa, lähtevät metsiin
ja vuorille ja liittyvät aseistet-
tuihin sisseihin. 425 Annemacen
kaupungin nuoresta työläisestä,
jotka olivat saaneet pakkomää-
räyksen lähteä työhön Saksaan,
saapui lähtöpaikkaan ainoastaan
15 henkilöä. Muut lähtivät vuo-
rille. Yksistään Ylä-Savoijin
vuoristossa on 2.000 järjesty-
nyttä sissiä, jotka ovat aseistetut
kivääreillä, konepistoolilla, käsi-
kranaateilla ja konekivääreillä.
Viime aikoina sissijoukkoihin on
liittynyt satoja työläisiä Parii-
sista ja Lyonista. Taistelussa sis-
sejä vastaan saksalaiset ovat

yrittäneet käyttää panssarijouk-
koja, mutta sissit ovat rakenta-
neet voimakkaan esteen, joka
sulkee saksalaisilta tien vuoren
soliin.

● „Totaalisen mobilisation“
vastustaminen on osa Ranskan
kansan kansallista vapaustaiste-
lua. Ranskan kansallisvaliokunta
antoi äskettäin Ranskan kansalle
julistuksen, jossa sanotaan:

„Saksalaiset haluavat riistää
Ranskalta sen väestön aktiivi-
sen osan ja käyttää sitä kan-
san etuja vastaan. Kansallis-
valiokunta kehoittaa Ranskan
väestöä vastustamaan mobili-
satiota sabotaashiteoilla. On
välttämätöntä, että vihollinen
ei voi saavuttaa tarkoitustaan
ja että näläntytyn kansan
yleinen kapina muodostaa
osan taistelusta sen vapautta-
miseksi“.

„Saarretun armeijan
haamu seuraa saksala-
isia sotilaita“

Punaisen armeijan vangiksi
joutunut Saksan armeijan 177.
rykmentin 1. komppanian ko-
mentaja luutnantti Kurt Pen-
del kertoo:

„Viime vuonna Hitler antoi
Saksan armeijalle tehtävän
valloittaa Volga ja Kaukasia.
Mutta venäläiset tekivät tyh-
jäksi saksalaisen päälystön
suunnitelmat. Saksalaisten
joukkojen häviön jälkeen
Stalingradin luona Saksan so-
takone alkoi ontua. Paulusin
saarretun ja tuhotun armeijan
haamu seuraa saksalaisia sota-
miehiä ja upseereita. Monen
silmissä hämmöittää nyt joka
askeleella mottiin joutumi-
nen“.

NORJALAISET
MAANYSTÄVÄT
kostavat saksa-

Norjalaiset isänma-
heittivät Trondheimin
pommin saksalaisen
Paljon hitleriläisiä
mansa räjähdysessä
gerin lähellä ryhmä-
tuja norjalaisia tek-
käyksen sotilasvarasto-
hottuaan saksalaisen
ton norjalaiset poltti
ratorakennukset. Tu-
suuret määrät saksan
miehittäjien aseistun-
muuta materiaalia.

„Saksa ei ky-
voittamaan
sotaa“

Punaisen armeijan
joutunut Saksan armeijan
visioonan 525 rykmentin
taljoonan komentaja
Willi Kurt kertoo:

„Kaiken sen jälkeen
Itärintaman eteläpuolella
tapahtunut, olen tullut
vakaumukseen, että
kykene voittamaan
Olen nähnyt omin silmin
ka hajalle lyötyjen itä-
divisioonien jätteet
neet epäjärjestykseen
teen. Jos Italiassa
millaisen kohtalon
meija on saanut osak-
näjäällä, ei yksikään
nen sotamies eikä up-
tisi enää ase käde-
jälle.

Meidänkin divisio-
ovat kärsineet hirvittä-
pioita. Muistan, kun
läiset hyökkäysvaun-
taantuivat puolustuk-
läpi ja uhkasivat me-
puolelta. Me perään-
kiireesti. Venäläiset
täydellisesti hajalle
joukko-osastomme, ja
tävänä oli suojata
jemme perääntymistä
sä ainoassa taistelus-
pataljoonani menetti
na, haavoittuneina
neina 287 miestä“.

SOTILAAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
maaliskuun 28 pnäMITUISTA
KAUTTAKULKUA”

Helsingin herrojen älynysty-
t ovat viime aikoina olleet hy-
suuret määrät saksan ankaralla koetuksella. Hei-
miehittäjien aseistun-
muuta materiaalia.

Koska tuollaisen väitteen to-
staminen on suunnilleen yhtä
mahdoton urakka kuin kaljupään
kistaminen, on siinä noille her-
sille sattunut ikävänlaisia kom-
elluksia, jotka ovat herättäneet
ilpeyttä koko maailmassa.

Kaikkein naurettavimpiin kek-
ntöihin tällä alalla kuuluu Risto
ydin läpeensä mätä „kautta-
ulku“-veruke. Herra Ryti on
äet useampaan otteeseen koet-
neut, neitseellisen viaton ilme
asvoillaan, syöttää yleisölle sel-
nen sotamies eikä up-
ista pajuköyttä, että Suomen
tisi enää ase käde-
allitus on ainoastaan antanut
saksalaisille joukoille kauttakul-
uoikeuden Suomen läpi — ja
inä on muka koko juttu!

Vitsejä vastaan ei väitellä, ja
inkään muun kuin vitsin kan-
alta ei tuota Riston neronlei-
tausta ota kukaan, joka tietää,
ttä 1) Hitler julisti jo sodan en-
mmäisenä päivänä Suomen
taistelevan Saksan liittolaisena,
Suomen hallitusherrat ovat
na selittäneet olevansa Saksan
ittolaisia — silloin kun heistä
n näyttänyt, että voitto on
allistumassa Saksan puolelle,

Hitler ynnä hänen „puolueeton“ Mannerheiminsä
ja „puolueeton“ Rytinsä.

3) Suomen hallitus on yhtynyt
siihen akselivaltain sotaliittosopi-
mukseen, joka on tunnettu „an-
tikomintern“-sopimuksen nimel-
lä ja 4) saksalainen sotaväki ei
suinkaan kulje Suomen kautta,
vaan se on kahden vuoden ajan
suurin piirtein istunut paikal-
laan, Suomen kylissä ja kaupun-
geissa.

Mutta hyvähän sekin on, että
Ryti myöntää Suomen hallituk-
sen antaneen saksalaiselle sota-

välle kauttakulkuoikeuden. Tä-
ten Ryti tulee siis myöntäneeksi
Suomen hallitusherrain syyllisyy-
den ja kanssarikollisuuden sii-
hen luvalla sanoen „kauttakul-
kuun“, jota saksalaiset fascistit
ovat Suomen kylissä ja kaupun-
geissa kahden vuoden ajan har-
joittaneet. Mitä laatua tuo
„kauttakulku“ on, se on hyvin

(Jatkuu 4. siv.)

SURULLISESTI PÄÄTTYNYT PARTIORETK

JR 10 1. pataljoonan „viimeinen matka”

„Jos siitä rytäkästä joku pääsi ehjin nahoin, niin ei h enää tänne nokkaansa pistä”, sanovat sotavangit

JR 10 1. patl. 3. kompp. sotamies HUGO PALONEN, kotoisin Ruoveden pitäjältä, Pajulahden kylästä, kertoo:

„Lauantaina, maaliskuun 13 päivänä rivisti kapteeni Raevaara komppanian ja sanoi: „Koska ryssät ovat tehneet useita onnistuneita partioretkiä meidän selustamme, niin me teemme vastavierailun. Meidän tehtävänä on mennä vihollisen selustaan ja polttaa kylä”. Seuraavana yönä pojat eivät saaneet unta, sillä jokainen ajatteli, että huomenna lähdetään „viimeiselle reissulle”. Koko yön sotilaat kirjoittelivat kirjeitä omaisilleen ja tuttavilleen. Minäkin kirjoitin velipojalle Kuopioon, mainiten, että meillä on edessä partioreisu, joten en usko sieltä ehjin nahoin selviäväni.

Sunnuntaina, maaliskuun 14 päivänä majuri Puustinen rivisti pataljoonan. Itse 14. divisioonan komentaja kenraalimajuri Raappana suoritti tarkastuksen „viimeiselle matkalle”. Me suuntasimme kulkumme Ontajärven toiselle puolelle ja sieltä soiden ja metsien poikki kohti kylää. Vaikka emme kuulleet yhtään laukausta, niin aavistimme vihollisen olevan lähettävillä. Pataljoona jakautui komppanioittain hyökätäkseen kylään kolmelta suunnalta. Kun lähenimme kylää, näytti se täysin autiolta, mutta kun pääsimme noin 100 metrin päähän siitä, avattiin sieltä voimakas konekivääri-, kivääri- ja konepistoolituli. Meidän komppania juoksi hajalle pakokauhun vallassa. Kapteeni Raevaara käski komppaniaa mo- neen kertaan etenemään kylään, mutta hänen määräyksiänsä ei toteltu ja sotilaat palasivat epä- järjestyksessä takaisin. Vasta useitten kilometrien päässä komppanian komentaja ja joukkueitten johtajat saavuttivat miehistön. Kylän edustalla kaatuneitten joukossa oli m.m. toisen joukkueen johtaja luutnantti Pärssinen.

Kun kapteeni Raevaara oli saanut komppaniaan jonkinlaista järjestystä, suuntasimme kulkumme takaisin kohti linjojamme. Matkalla pojat vitsailivat, että: „Tehtävän suorituksessa ei auttanut pi- runtorjuntatykkikään”, tarkoittaen tällä mukana

olevaa pataljoonan pastoria, Tammekasta. Pat- matkalla useat sotilaat heittivät reppunsa väärinsä metsään, samoin kylän tuhoamista- ten varatut kasapanokset ja polttorasat.

Kun pääsimme noin 8 kilometrin päähän järven rannasta, avattiin meitä vastaan useammanlaisista tuliaseista voimakas tuli. Komppania hajosi alkutekijöihinsä. Tällöin kaatui haavoittui komppaniastamme hyvin paljon, sän kaikilta suunnilta kuului voihkinaa, val- ja kuolevien korahdeltua. Tämän jälkeen en- nyt yhtään komentajaa, vaan ainoastaan m- mia sotamiehiä. Liityin erääseen porukkaan koituksella jatkaa matkaa omille linjoille. perääntymistiemme oli katkaistu. Ontajärven nassa meitä vastaan avattiin voimakas tuli, ei auttanut muu kuin nostaa räpylänsä pysty- antautua vangiksi. Minut otti vangiksi kaksi jalaista poikaa, jotka suomen kielellä minulle noivat: „Älä pelkää, ei sinulle mitään tehdä”.

Täällä olen nähnyt pataljoonastamme kyt- niä vankeja, jotka kertoivat, että samoin myöskin pataljoonan toisille komppanioille.

Olen varma, että jos tästä rytäkästä vielä pääsi ehjin nahoin palaamaan takaisin, niin enää tänne nokkaansa pistä”.

Näin kertoo sotamies Hugo Palonen JR 10 pataljoonan „viimeisestä matkasta”. Tämäkin tomus antaa osaltaan valaistusta hävitykse- lähteneen pataljoonan tuhoon.

Olkoon JR 10 1. pataljoonan surullinen ko- opiksi ja varoitukseksi kaikille niille Suome- meijan sotamiehille ja upseereille, jotka tu- voivansa rankaisematta retkeillä ja suorittaa- tekoja Punaisen armeijan joukkojen selus- Punainen armeija pystyy tuhoamaan tahi- maan kiinni-kaikki sen alueelle tunkeutuneet- laiset. Se pystyy vastaamaan jokaiseen man- milläisten epätoivoiseen partioyritykseen ky- nillä ja sadoilla onnistuneilla, tehokkailla, silla partioretkillä.

Mitä kotirintamalle kuuluu?

Saksmanni kukkoilee yökön siivet rinnassa ...

Korporaali Väinö Pyöriälle, 9 Kpk 5835, kirjoittaa Kaisa Pyykkö, Kello, Patenniemi:

„On se niin raskas ajatella, et- tä toiset vaan nauttii täällä kai- kesta hyvästä ja toiset vuosit- tain ovat samassa joukkueessa ja rouvat friiaa ja juopottelepi, miehet ovat henkensä edestä tappelemassa ja nuo rakkaat ovat toisen maan miespuolet. Täytyy surkutella”.

Sotamies Jussi Nurmiselle, 2 Kpk 2635, kirjoittaa muuan hänen miestuttavansa:

„Omat miehet on viety tyyten, mutta sen sijaan väkeä täällä on, on paljon saksalaisia, jotka herrastelevat komeissa pöksyis- sä, yökön siivet rinnassa, ja vä-

littämättä teistä rintamamiehistä, tahtovat teidän vaimojanne ja si- sarianne leikkipiiksi”.

Masabystä kirjoitetaan:

„Täällä nyt kaikki naiset ra- kastuvat niihin saksalaisiin. Ei suinkaan moni mies saa omaan- sa, jos sattuu tulemaan takaisin sieltä”.

Kersantti Kauko Räsäselä, 3 Kpk 4272, kirjoittaa Nelli Lihavainen, Joensuu, Kupin- puro:

„En jaksa käsittää sitä suhdet- ta, joka voi syntyä henkilöitten kesken, jotka eivät voi ymmär- tää edes toistensa puhetta. Käsi- tät kyllä mitä tarkoitan. On su- rullista, että monen perhe-elämä

on mennyt ainaiseksi pirsta- leiksi”.

Eräs vangiksi antautunut 12. prikaatin sotamies kertoo:

„Saksalaiset ahdistelevat suo- malaisia naisia kuin riivatut. Kaikkein inhoittavinta on se, et- tä houkutellessaan suomalaisten rintamamiesten vaimoja nuo hamesankarit käyttävät hyväk- seen naisten hädänalaista ase- maa. Kajaanissa saksalaiset har- joittavat jos jonkinlaista keino- telua. Yhdestä viinapullosta he esimerkiksi vaativat huopikkaita. Saksmannit ovat suuri vitsaus suomalaisille rintamamiehille, sen takia niitä pitää lyödä kuin vierasta sikaa”.

... mutta kotityöt jäävät tekemättä

Alikersantti Matti Kiiskilä- le, 1 Kpk 4174, kirjoittaa Olli Kiiskinen, Tiensuu, Kiiskilä:

„Kyllä saisi pian loppua tämä sota. Kaikki miehet kuolee. Ku- ka nyt työt tekee, kun kaikki ovat menneet ja osa jää invalii- diksi”.

Sotamies Onni Järvelle, 3 Kpk 9648, kirjoittaa E. Mato- niemi, Suniainen, Hietapuro:

„Kyllä täällä on huonoa tuo työväki. Ei ole yhtään miestä ta- kassa. Et usko miten puute tääl- lä on miehistä”.

Eräs Eila kirjoittaa tuttavale- leen rintamalle:

„Näin kevään tullen pitäisi tehdä peltotöitä, vaan eihän sitä ole niiden tekijääkään”.

Sotamies Sulo Näpänkan- kaalle, 9 Kpk 5023, kirjoittaa

hänelle tuntematon Signe Ala- kylmänen, Muhos, Kylmäla:

„Kotiin on saapunut viesti sieltä jostakin, viesti, joka ker- too paljon ja jota emme osan- neet aavistaakaan. Veljeni on uhrannut henkensä. Hän oli ai- noa mies kotona, joka teki kaikki työt, sillä isäkin on jo melko vanha ja nuoremasta veljestä ei ole vielä isosti töi- hin”.

Sotamies Johannes Tauriai- selle, 9 Kpk 5018, kirjoittaa Maija Kemppainen, Sotkamon kirkonkylästä:

„Tämäkin surujen talvi on jo pitkälle kulunut, joten alamme odotella jo pian alkavaa kesää. Millaisin mielin nyt odotamme- kaan, kuitenkin aivan toisin kuin edellisinä keväinä, sillä nyt odo-

tamme kesän tuovan tullessaan vain murhetta ja surua”.

Korporaali Toivo Perttulalle, 8 Kpk 6277, kirjoittaa Evert Perttula, Huittinen, Jokisivun postipysäkki:

„Viime vuoden sato tuli hyvin pieni ja huono kai on tulevak- in, siltä ainakin näyttää. Rukiin ora- at jäivät syksyllä hyvin hei- koiksi ja syyskyntöjä paljon kyntämättä”.

Sotamies Kusti Siiralle, 9 Kpk 5260, kirjoittaa Reeta Siira, Puolanka kk. Matila:

„Kyllähän se tulee yhteinen nälkäkuolema ja mikä siinä muu auttaa kun miehet pitää olla siel- lä paraina työaikoina, eivätkä saa hommata viljaa peltoihin. Saa aatella, mikä siitä lopusta oikein tulee”.

Saksalasta Sotilassanaastoa

Saksan päämajan tiedonantoja ei ota kukaan enää vakavalta kannalta. Mutta eräs sotavankina oleva suomalainen upseeri väittää, että kyllä niistä saksmanninkin tiedannoista saa käsityksen siitä, mitä todellisuudessa tapahtuu — kun vaan osaa lukea. Pitkäaikaisen havaintojensa pohjalla hän on laatinut tätä asiaa koskevan „sankirjan“, josta lainaamme seuraavat otteet:

Kun saksmanni
sanoo ...

... niin se merkitsee,
että ...

„Me olemme saavuttaneet suuren voiton merellä“

„Me oikaisemme rintamalinjaa“

„Me olemme torjuneet kaikki vihollisen hyökkäykset“

„Me suoritamme suunnitelmallista liikehtimistä“

„Me käymme raskaita torjuntataisteluja“

„Meidän uljaat joukkomme tekevät sankarillista vastarintaa“

„Vihollinen pommittaa Saksan kirkkoja ja museoja“

„Aloite on siirtymässä meidän käsiimme“

Saksmanni on kärsinyt suuren tappion maarintamilla

Saksmanni oikasee karkuun, mikäli se ei oikase koipiaan

Saksmannin perääntyminen jatkuu

Saksmanni huomaa joutuvansa mottiin ja yrittää livahtaa siitä ulos

Motitetun saksmannin asema on toivoton

Saksmanni on saanut käpälät alensa

Liittoutuneiden ilmavoimat ovat tuhonneet saksalaisten tärkeitä sotilaallisia kohteita

Aloite on edelleenkin saksmannin jaloissa

Omituista...

(Jatkoa I. siv.)

tunnettua suomalaisille hille.

„Meille ennestään tuttu

tämä saksmannin juttu“.

lauletaan suomalaisessa laulussa. Paljon puhuttu

kengät“ ovat jättäneet hy-

mat jälkensä Suomen kan-

Tuhannet isättömät laps-

sasta kuljetettuja sukupol-

teja sairastavat naiset, jo-

tomat häväistyt ja sa-

kodit, pirstoiksi mennyt

elämä, monen monet ta-

tapaukset, joita Suomen

omaiset koettavat painaa

sella, saksalaisten port-

raahattujen nuorten tyttö-

tähuudot, talonpoikien la-

valitukset saksalaisten ha-

masta ryöstöstä ja var-

— sellaista on Rydin ja

panien luvalla ja suos-

avulla harjoitettu saks-

niin sanottu „kauttakul-

messä.

Risto Rydin ja muiden

telijain venkoiluun, että

on puolueeton maa, joka

noastaan antanut „kaut-

lunan“ saksalaisille, on

tava:

On jo korkea aika ant-

salaisille „kauttakul-

kaisin omalle maallensa-

Mutta Ryti ja kumpp-

vät suinkaan halua tää-

takulun“ loppuvan. Ei, he

sevat saksalaista po-

maassa oman valtansa

miseksi, omien riisto-

tuspyyteittensä tukemise-

tarvitsevat sitä sen vuok-

he itse käyvät Hitlerin

ovat Hitlerin kätyreitä

Suomen kansan on su-

niskoilta päästäkseen

saksalaisten holhouksesta

taakseen maansa saksalai-

pikengän koron alta.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 28
1943

RINTAMALEHTI

Torstaina
huhtikuun 1 pnä

VERIVERO SAKSALLE

Vuosi sitten oli Suomessa vielä paljon sotahulluja, jotka intoi-ivat ja soittivat suutaan „Mannerheimin keväthyökkäyksestä“. Tunnettua on, että tuo keväthyökkäys kuivi kokoon kuin lasareetin murus ja siitä puhuminenkin on sen jälkeen katsottu Mannerheimin kunnian loukkaamiseksi.

Tänä keväänä ei kukaan soita edes suutaankaan Mannerheimin keväthyökkäyksestä. Nyt älyää hölmökin, että Mannerheimin armeija ei kykene mihinkään vakavalta kannalta otettaviin hyökkäyksiin, ei keväällä, ei kesällä — eikä milloinkaan.

Mutta Hitler vaatii käskävästi suomalaisilta alustalaisiltaan sitä veriveroa, jonka herrat Ryti, Mannerheim ja kumppanit sitoutuivat maksamaan solmiessaan onnettoman sotaliittonsa Saksan kanssa. Hitlerin asiat ovat hyvin surkeassa jamassa. Stalingradin katastroofi ja sitä seuranneet muut ankarat iskut, jotka Saksan armeija sai kuluneena talvena Punaisen armeijan kädestä, ovat parantaneet haavoittuneen fascistisen pedon vilkuilemaan joka puolelle, etsiessään pelastusta lähenevältä kuolemaltaan.

Tästä johtuvat hitleriläisten yritykset saada onnettomat liittolaisensa uusiin epätoivoisiin uhrauksiin auttaakseen Hitlerin armeijaa kohtalon hetkellä.

Tämä eikä mikään muu selittää myöskin ne järjettömät ja olkuttomat partioretket, joita mannerheimiläinen sotilasjohto on yrittänyt tehdä viime aikoina siellä täällä meidän rintamallamme, jotta saataisiin jonkun karjalaiskylän tahi tehdäkseen muita tihutöitä Neuvostojoukkojen selustassa. Näihin hulluihin yrityksiin on ryhtynyt Saksan sotilasjohto määräyksestä. Ne ovat selvä havainto-merkkinä siitä, kuinka suomalaista verta vuodatetaan saksalaisten puolesta.

Noiden hävitysretkien tulokset ovat olleet hyvin surkeat — mannerheimiläisille murhapolttajille itselleen. Tuholaispartiot ovat useimmissa tapauksessa joutuneet Punaisen armeijan joukko-osastojen käsiin ja tulleet tuhotuiksi, mikäli ne eivät ole antautuneet.

Erästä karjalaiskylää polttamaan lähteneen JR 10:n 1. pataljoonan tuho — tuholaispataljoonan, joka oli vartavasten pantu kokoon luolellisesti valikoiduista mannerheimiläisistä tappelupukareista, vartavasten harjaannutettu tihutöiden taktiikkaan ja tekniikkaan, erioisasti syötetty kuten ainakin teuraaksi vietäväksi — on opettavainen esimerkki siitä kohtalosta, joka odottaa mannerheimiläisiä roso-oretkeilijöitä Neuvostomaalla. Mainittu pataljoona ei saanut suorituksille annettua tuholaistehtävää, se sai ainoastaan aikaan oman tuhonsa. Siitä ei jäänyt jällele kuin viheliäiset räppeet.

Niin on käynyt ja niin käy vastakin. Mannerheimiläisiltä murhapolttajilta otetaan pois halu* rosvo- ja hävitysretkien tekemiseen Punaisen armeijan hallussa olevalle alueelle. Niiltä otetaan myöskin menen pitkää pois halu pysytellä Neuvosto-Karjalan kamaralla sen miehittäjinä.

Hitler on lyönyt kaikki aikaisemmat valehtelu- ennätyksensä

Maaliskuun 21 päivänä Berliinissä pitämässään puheessa Hitler mainitsi sivumennen numeroita Saksan armeijan menetyksistä. Emävalehtelija Hitler sanoo, että Saksa on koko toisen maailmansodan aikana menettänyt 542 tuhatta miestä kaatuneina. Se ei ole ensi kerta, kun Hitler valehtelee noin taitamattomasti. On paikallaan muistuttaa mieleen, että marraskuun 10 päivänä 1942 hän sanoi Saksan armeijan menetysten olevan mu-ka 350 tuhatta miestä kaatuneina. On selvää, että Hitlerin silloinen lausunto oli yhtä kaukana totuudesta kuin taivas on maasta.

Nyt Hitler yrittää uudella silmänkääntötempulla saada saksalaiset uskomaan, että koko talvikamppailun aikana 1942—1943 saksalais-fascistiset sotajoukot eivät ole menettäneet enempää kuin 192 tuhatta miestä kaatuneina. Tällä kerralla Hitler on lyönyt kaikki aikaisemmat valehteluennätyksensä. On tunnettua, että saksalais-fascistinen armeija menetti vuoden 1942 marraskuun 23 päivän ja vuoden 1943 helmikuun 2 päivän välisenä aikana yksistään Stalingradin alueella 330 tuhatta sotamiestä ja upseeria, joista 91 tuhatta miestä on otettu vangiksi. Talvi-hyökkäyksen kolmen kuukauden aikana Punainen armeija on tuhonnut yli 700 tuhatta vihollisen sotamiestä ja upseeria ja ottanut yli 300 tuhatta vankia. Koko kahdenkymmenen sotakuukauden aikana saksalais-fascistiset joukot ovat Saksan—Neuvostoliiton rintamalla menettäneet taistelutal-alle kaatuneina vähintään 4 mil-

(Jatkuu 2. siv.)